

Ambraso architektų biuras

Audrius Ambrasas
Architects

Darbai Works
1998–2014

| LAPAS |

UDK 72(474.5)(084)
Am31

Knygos leidimą parėmė
The publication of this book has been supported by

SCHÜCO

KG
constructions

PAROC

Sudarytoja *Editor*
Dovilė Krikščiūnaitė

Vertėja *Translator*
Gabrielė Gailiūtė

Kalbos redaktoriai *Language editors*
Gintarė Petuchovaitė
Joseph Everatt

Dizaineriai *Designers*
Zigmantas Butautis
Dovilė Krikščiūnaitė

Viršelio nuotrauka *Cover picture*
Ramūnas Danisevičius

Nuotraukos *Photographs*

© Raimondas Urbakavičius 076, 084, 085
© Indriškis Stūrmanis 184, 186, 188, 189, 192,
193, 194, 195, 196
© Kontis Šatūnas 050, 063, 065, 068
© Vaclovas Valužis 032, 033, 034
© Nathan Willock 066, 069, 071
© Marius Šlaustas 237

© Audrys Karalius, esė *essay*, 2014
© Ambraso architektų biuras
Audrius Ambrasas Architects, 2014
© LAPAS, 2014

ISBN 978-609-95484-1-8

Turinys Contents

	AUDRYS KARALIUS
005	Dvidešimt aštuoni asmeniškumai Vilniaus klausimu
009	Twenty-eight personal tips concerning Vilnius
	DARBAI WORKS
012	Baltic Hearts
028	Marenta 1
030	Mickevičiaus 5
032	Hanner 2
036	K29
049	K21
044	MMC
050	Swedbank
072	K20
076	Europa
090	Jokūbas
096	Lukiškės
098	Skaitekš
102	Bažnyčia
104	BMS
106	MGV
108	NFTMC
114	Rupert
130	Vila N
138	Vila G
148	Rūtų 10
150	Kiškių 7
152	Mačiuliškės
156	Vila Si
160	Jonava
162	Palanga
166	Juodkrantė
170	Agila
174	Vila Lielupe
176	LNMM
182	DNB
198	Lucavsala
200	Karosta
204	Rakvere
208	Tallinn
212	Beton hala
216	TBC
224	Paroda „21 maketas“ Exhibition ‘21 models’
226	Apdovanojimai Awards
	AUDRIUS AMBRASAS
229	Apie architektūrą, švietimą(si), procesą, kontekstą ir dangoraižius
233	On Architecture, (Self-) Education, the Process, the Context and Skyscrapers
237	Apie biurą About the studio

Dvidešimt aštuoni asmeniškumai Vilniaus klausimu

AUDRYS KARALIUS

kiekvienam, kuris nori čia įleisti šaknį ir Vilniaus vardan uoliai ištirpti kasdienybės ritualuose.

Be to, Lietuvos architektūriniam svorio centrui vis labiau tolstant nuo meno ir vis labiau artėjant prie verslo, o pastatus vis dažniau vadinant investicijomis ir vis rečiau kūriniais, Vilnius tapo tartum universalia dimensija, kuria matuojamės savojo Aš architektūrinį ūgį. Savo architektūrinę brandą, jėgą ir ypač – rankų švelnumą**.

Rankų švelnumas – rimtas išbandymas kiekvienam šiuolaikiniam architektui. Būti radikaliai, architektūriškai dominuoti ir rékti – gerai. Projektuoti griežtai, kategoriškai, be-baimių-ir-kompleksų – gerai. Demonstruoti švelnumą, klausą ir kontekstualumą – blogas tonas. Architektų cechas palaikytų tai bailumu, negalia, silpnumu. Cechas silpnų negerbia. Nes mes – profesionalai...

Ambrasui rankų švelnumas – išbandymas dvigubas. Žmogus niūrus, rimtas, be dienos šviesoje įžiūrimų jausmų. Jau trečiame kurse nešiojo tokį veidą, jog atrodė, kad laisvalaikiu pozuoja Gediminui Jokūboniui granitiniams monumentams. Arba vos pasibaigus semestru išeis į pensiją, aplenkdamas visus profesorius ir patį sfinksą dekanų kostiumu.

Bet Vilnius padarė savo... Ilgainiui jis prasiveržė pro monolitinę Ambraso odą ir griežtiems, steriliems, racionaliems architekto projektams įšvirktė sodrios, nedistiliuotos poezijos. Stebėjau, kaip Ambrasas kovoja su tais nepavaldžiais protui „nevyriškais“ kraujo kūneliais. Kaip stengiasi nupilti iš projektų bet kokį iracionalumą, dekoratyvumą, spalvą, plastiškesnę formą ar kitokią laisvamanišką ereziją. Jis akivaizdžiai didžiuodavosi kietaisiais „suvaldytais“ projektais ir slėpė, beveik gėdijosi, minkštesnių „nepaklusniųjų“, kuriuose įstrigęs jausmas, neduokdie, galėjo būti atpažintas svetimos akies.

Pradėjo skaityti. Šiaip architektai neskaito. Jie žino...

Ambrasas skaitė apie Vilnių. Jam akivaizdžiai trūko Vilniaus, kaip paaugliui trūksta vitaminų pavasarį. Dviese su fotoaparatu išlandžiojo Senamiesčio, Užupio ir visokių markučių kiemus. Karstėsi Vilnelės ir Neries šlaitais. Dviračiu išmaišė Vilnijos užkaborius iki Gudijos sienos, kur dėl viso pikto Pasienio policijos buvo prevenciškai užkardytas „dėl neįprastos, įtarimą keliančios elgsenos“. Pokalbiuose daugėjo istorinių Vilniaus epizodų, dalindavosi istorinėmis aeronuotraukomis ir atvirutėmis. Sustodavo prie kokio Užupio namo ir lyg gimnazistas deklamuodavo jo

** Mano mokytojo Algimanto Nasvyčio dimensija architektūriniam kontekstualumui matuoti.

Stovėjome prisispaudę prie plieninio tinklo tvoros ir žiūrėjome žemyn į Nerį. Tai buvo pramoga. Žvėryno krantas tuomet atrodė aukštas, nuo jo matėsi toli ir daug. Lodka, lodka, – šaukė kolegos – Nerimi lėtai slinko pirma pavasarinė žvejų valtis. Aš nešaukiau – žiūrėjau į nuostabų rūmą, atsivėrusį tolumoje, ties upės posūkiu, dangiškai apšviestą horizontalaus rytinio spindulio...

Po kelerių metų apie architektūrinį savo atradimą pasipasakojau tėvui ir paprasčiau, kad mane nusivestų Ten. Išbraidėme Neries pakrantę greta savaitinio lopšelio-darželio, po to – išilgai viso Žvėryno, bet nieko panašaus į aną pavasariškai saulėtą rūmą neradome. Atsargus tėvo bandymas vietoje architektūrinio stebuklo prastumti Pedagoginį institutą ketvirtoko buvo ryžtingai atmetas dėl akivaizdžios stebuklinių požymių stokos...

Vilnius pasirodė – Vilnius dingo. Dingo ilgam.

Vėliau keletą kartų vėl pasirodė. Gal greičiau – atsivėrė. Atvėrė savo esmę, savo prigimtį, savo genetinį kodą. Supratau, kad Vilnius šiaip sau nedalina savęs. Jo begalinio gylis, dvasios, daugiasluoksnių nuotaikų ir patirčių, virpančių ore paslapčių ir labirintinių naratyvų nesulauksi it labdaros. Arba – reklaminio lapelio oro uoste: Aplankykite mane ir aš jums atsiskleisiu.

Atsitiktinei akiai Vilnius uždaras. Kaip Ambrasas*.

Žinoma, kaip kiekvienas brangus akmuo, Vilnius turi atviro spindesio. Dar daugiau. Vilnius – tarsi religija. Universalus, talpus ir gediminiškai svetingas

* Niekados nevardinau Audriaus Ambraso kitaip, kaip pavarde. Logiško paaiškinimo papročiui neturiu. Nebent tai, kad Ambrasas skamba pakankamai išsamiai. Kaip pravardė, kaip brendas, kaip mato vienetą. Jis, beje, irgi manęs kitaip nėra pavadinęs, tik pavarde.

Twenty-eight personal tips concerning Vilnius

AUDRYS KARALIUS

We stood pressing our faces against the steel chainlink fence, and looked down at the River Neris. In those days, the bank at Žvėrynas seemed high, you could see far and wide from it. 'Lodka! Lodka!' shouted the others. The first fishing boat after the winter was slowly making its way down the Neris. I didn't shout: I was looking at the wonderful palace which had emerged in the distance, on the bend in the Neris, looking heavenly in the light of the slanting rays of the morning sun...

A few years later, I told my father about my architectural discovery, and asked him to take me There. We trudged along the bank of the Neris beside a kindergarten, and then all through Žvėrynas, but we couldn't find anything like that palace in the spring sun. My father's careful attempt to push the Pedagogical Institute as a substitute for the architectural miracle was rejected out of hand by the fourth-grader, because of its obvious lack of miraculous qualities ...

Vilnius appeared and disappeared. It disappeared for a long time.

Later it appeared again on several occasions. Or rather, it opened up. It opened its heart, its nature, its genetic code. I understood that Vilnius doesn't open itself up easily. You can't expect to receive its bottomless depths, its spirit, its multilayered moods and experiences, its secrets shimmering in the air, and its labyrinthine narrative, like a gift. Or, as the brochure at the airport says, 'Come and visit me, and I'll reveal myself to you.' Vilnius remains closed to random eyes. Just like Ambrasas.*

Of course, like every precious gem, Vilnius has an external sheen. Even more. It is like a religion. Like its founder Gediminas, it is universal, spacious and

* I have never called Audrius Ambrasas by anything but his last name. I have no logical explanation for this, except to say that 'Ambrasas' sounds enough. It is like a nickname, a brand, a unit of measurement. Incidentally, he has also never called me by anything but my last name.

hospitable to everyone who wishes to put down roots here and zealously dissolve in the mundane rituals in its name.

Besides, as the architectural tipping point in Lithuania is growing further and further away from art, and closer to business, and as buildings are more and more often referred to as 'investments', and less often as 'creations', Vilnius has become a sort of universal dimension, which we use to measure the architectural height of our own selves. Our architectural maturity, strength, and especially the gentleness of our hands.**

The gentleness of their hands is a serious challenge to every contemporary architect. To be radical, architecturally prominent, and loud, is good. To plan carefully and decisively, with no fears or complexes, is good. To show gentleness, sensitivity and contextuality is considered to be bad form. The architectural establishment regards that as cowardice, impotence and weakness. The establishment has no respect for the weak. Because we're professionals...

To Ambrasas, the gentleness of his hands is a double challenge. He is solemn and serious, and shows no visible feeling in the cold light of day. He already looked like that in his third year in university. You would think that in his free time he worked as a model for granite monuments by the sculptor Gediminas Jokūbonis the famous Soviet-era sculptor. Or it seemed that he would retire as soon as the term ended, before any professor or even the dean himself in his Sphinx's suit.

But Vilnius got its way ... Eventually it broke through Ambrasas' thick skin, and injected raw, unrefined poetry into his strict, sterile and rational projects. I watched him fight these 'unmanly' blood cells that refused to obey the mind. How hard he tried to cleanse his projects of any irrationality, decoration, colour, dynamic shape or other unrestrained heresy. He was very proud of his hardboiled and 'controlled' projects, and hid the softer 'disobedient' ones, almost embarrassed that the emotion that was trapped in them might, God forbid, catch a stranger's eye.

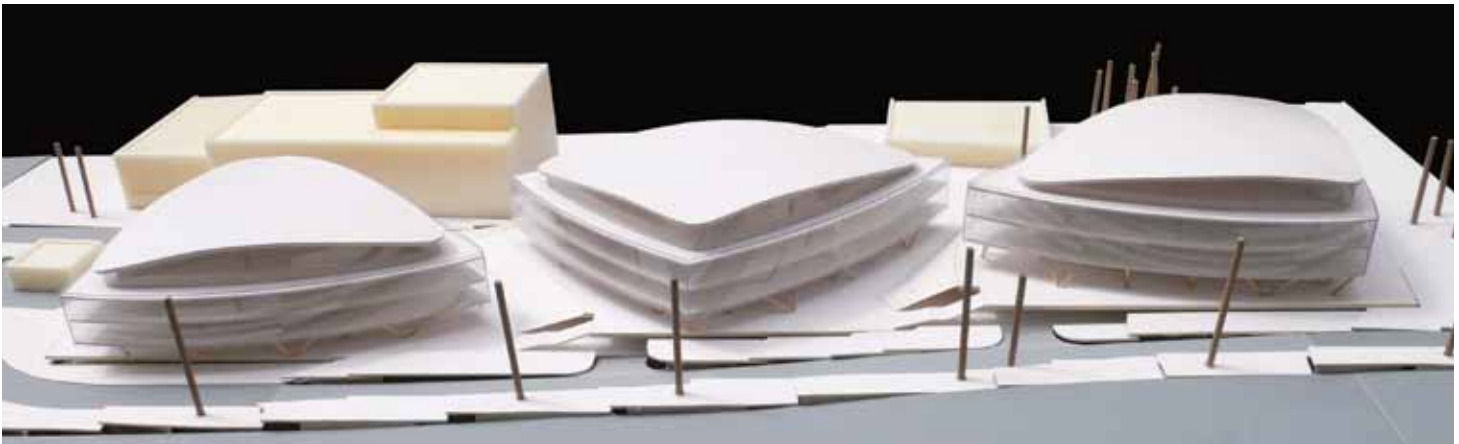
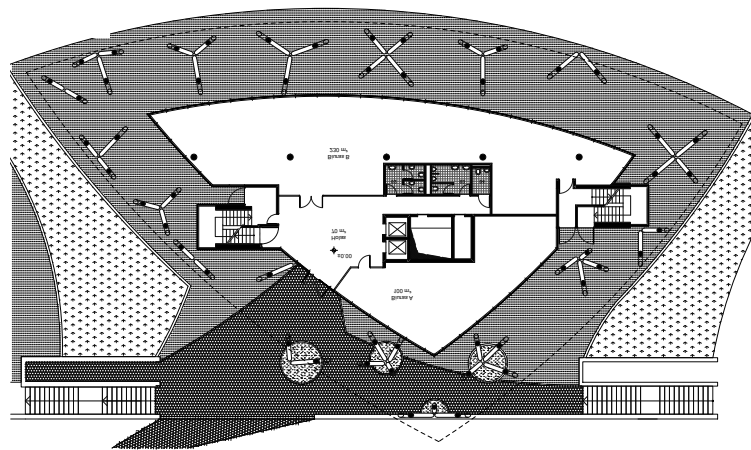
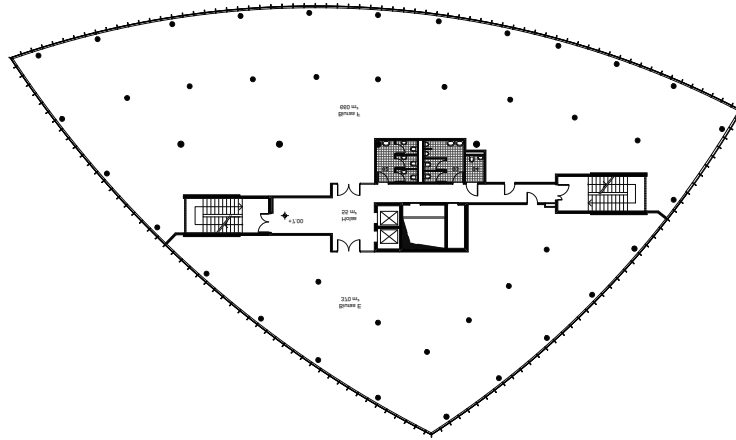
He began to read. Normally architects don't read. They simply know.

Ambrasas read about Vilnius. He clearly needed Vilnius, like a teenager needs vitamins in the spring. He went around every courtyard in the Old Town, Užupis, and other neighbourhoods with his camera. He scrambled over the banks of the River Vilnelė and the River Neris.

** My teacher Algimantas Nasvytis used this dimension to measure architectural contextuality.

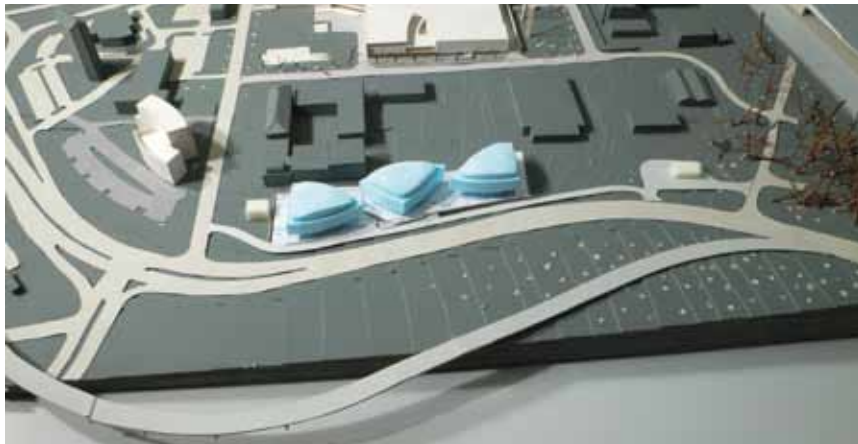
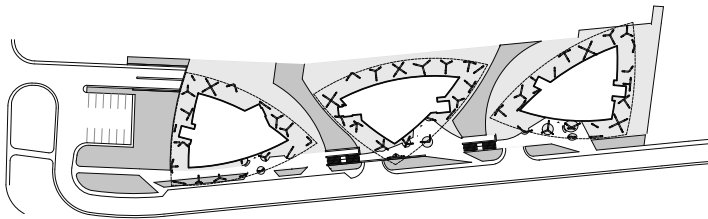
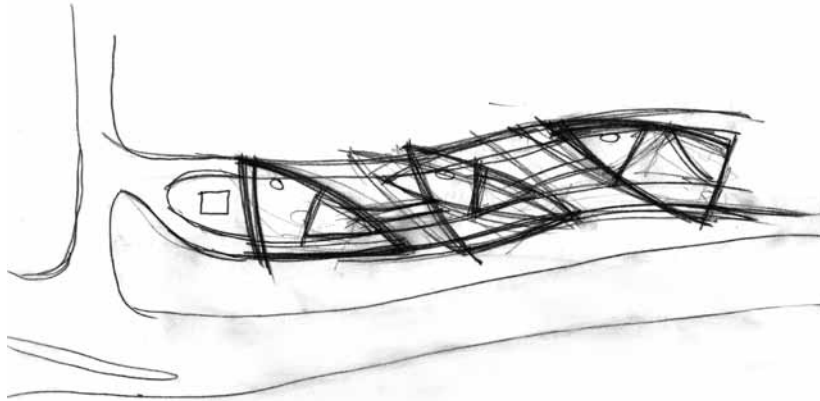

Baltic Hearts

VERSLO CENTRAS
BUSINESS CENTRE

REALIZACIJA REALISATION

VIETA LOCATION Ukmergės g. 120, Vilnius
UŽSAKOVAS CLIENT UAB „Baltic Hearts“
BENDRAS PLOTAS TOTAL AREA 20 000 m²
PROJEKTAS PROJECT 2007–2008

STATYBA CONSTRUCTION 2008–2014
ARCHITEKTAI ARCHITECTS Audrius Ambrasas,
 Donatas Malinauskas

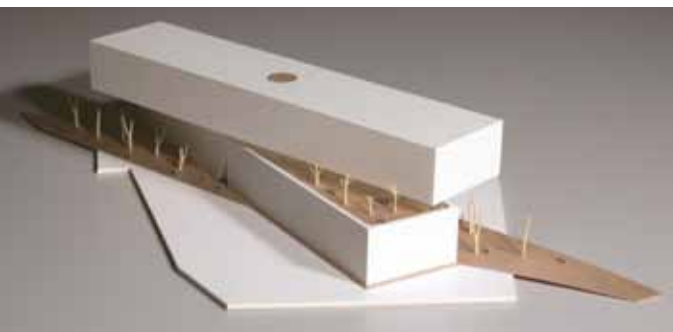
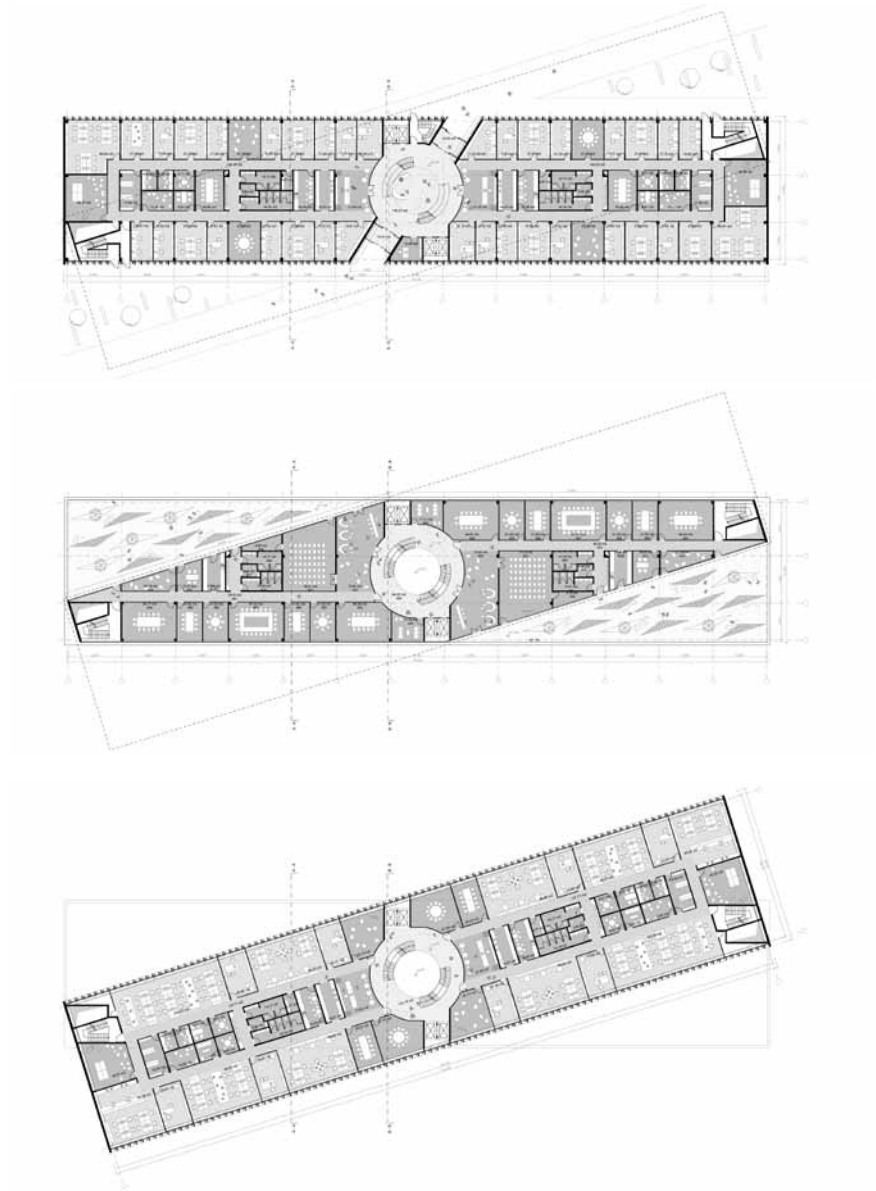
KOMANDA TEAM Mindaugas Reklaitis,
 Rasa Ambrasienė, Jonas Motiejūnas, Vika Pranaitytė
KONSTRUKTORIAI STRUCTURAL ENGINEER
 Darius Selevičius, UAB „Konstrukcijų projektai“

Svarbi vieta – istorinis ir dabartinis šiaurinis įvažiavimas į miestą, žaliųjų Šeškinės kalvų papėdė, šlaitinis sklypas. Projekto realizacija nuo intuityvaus pirminio eskizo iš esmės nesiskiria – reljefą atkartojantys palei magistralę išrikiuoti 3 žemi tūriai tarsi kybo ant šakotų asimetriškų kolonų, tai jiems suteikia dinamiškumą. Pirmi ir ketvirti aukštai įtraukti, todėl vizualiai veikia tik 2 aukštai, susiformuoja jaukios erdvės tarp korpusų, čia naudojamas natūralus akmuo, apželdinti šlaitai. Svarbios architektūrinės detalės – pirmo aukšto perdangos apdaila išorėje bei gaubto denginio parapetas – išlieti iš apdailinio monolitinio betono. Visa inžinerinė įranga paslėpta, preciziškai sutvarkytas parteris. Sėkmingą ir kokybišką projekto realizaciją lėmė užsakovų suprantingumas ir finansinės galimybės.

This location is an important one: it is at the historic and current northern entrance into the city, below the green hills of Šeškinė, and the plot is on a slope. The realisation of the project hardly differs at all from the original sketch: the three low volumes seem to hang dynamically on asymmetrically branching columns, as if reflecting the relief. The first and the fourth levels are indented, leaving only two storeys to function visually, and green slopes with natural stone form the small spaces between the corpuses. The decoration of the first-floor ceiling slab and the shell-shaped roof parapet, which are cast in concrete, are important architectural details. All the structural components are hidden, and the ground floor is neatly organised. The successful and high-quality realisation of the project depended a great deal on the understanding with and the financial capabilities of the client.

K29

BIURŲ KOMPLEKSAS
OFFICE COMPLEX

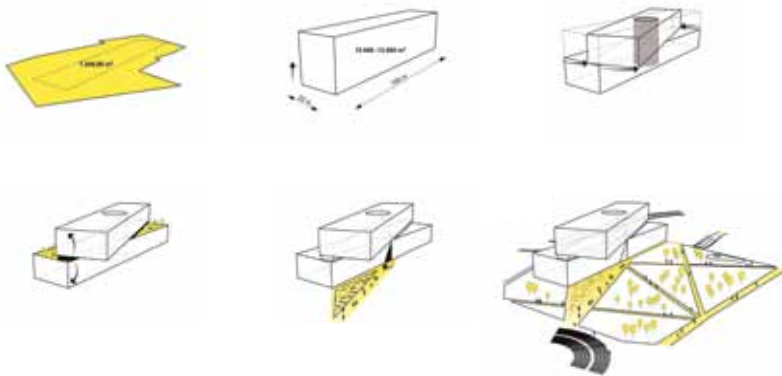
KONKURSAS COMPETITION

VIETA LOCATION Konstitucijos pr. 29**UŽSAKOVAS CLIENT** UAB „K29“**BENDRAS PLOTAS TOTAL AREA** 26 500 m²**KONKURSAS COMPETITION** 2011, 2-oji vieta

2nd prize

ARCHITEKTAI ARCHITECTS Audrius Ambrasas, Mindaugas Reklaitis, Jonas Motiejūnas, Vika Pranaitytė

Rengti eskizinį pasiūlymą konkursui (kaip ir „K21“) mus pakvietė greičiausiai dėl to, kad šioje erdvėje jau projektavome „Europą“, „Swedbank“, „Hanner 2“, rengėme eskizus „Baltic Heats“. Neturėdami didelių vilčių laimėti ir nesiekdami dominuoti šioje erdvėje, kūrėme atsipalaidavę, pasitelkėme biurų pastatų projektavimo patirtį – struktūra turi būti aiški, todėl optimaliai pritaikytas stačiakampis. Tačiau sukūrta intriga – prasukimas. Taip išgaunama dinamiška forma, atitinkanti judrių gatvių tinklą, atsiranda jaukiai apželdintos terasos, vedančios link pagrindinių įėjimų, pastato tęsinis tampa rytinėje dalyje planuojamas parkas. Nors buvo leistas didesnis aukštingumas, projektavome santykinai žemą 7 aukštų pastatą. Aplink daug aukštesnio bangavimo, norėjome sukurti pjedestalą architektūrinei kalvai Konstitucijos pr. ir Šeškinės ozui. Svarbiausi judėjimo srautai numatomi iš Konstitucijos pr. bei Geležinio Vilko g. – juos pastatas „sugauja“ ir „praleidžia“ kiaurai per savo centrinę ašį.

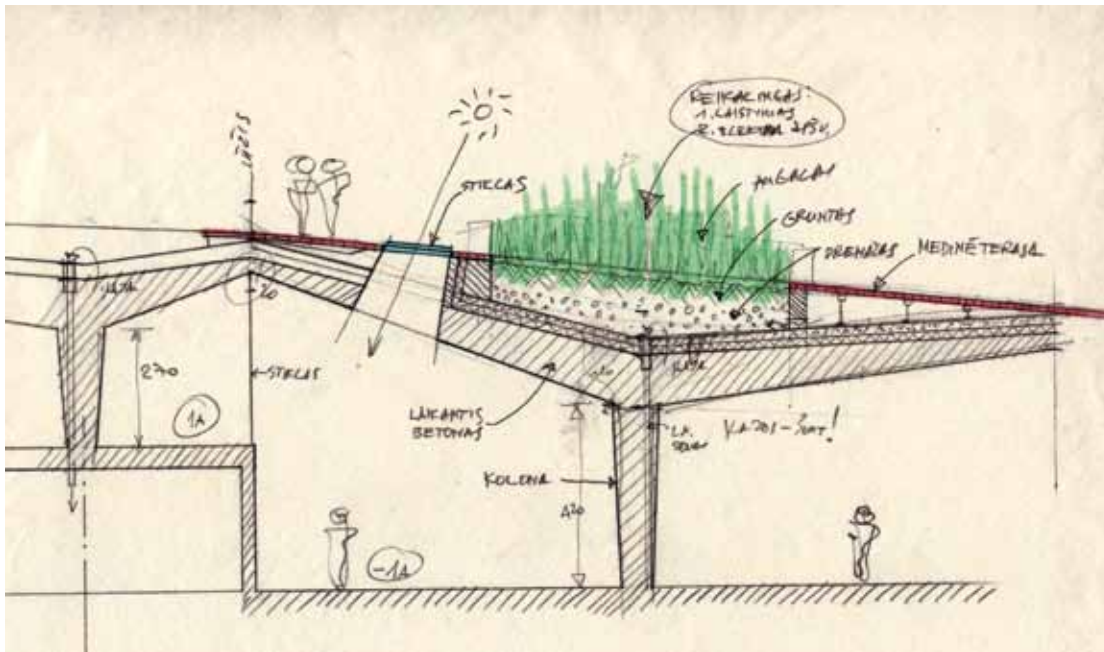

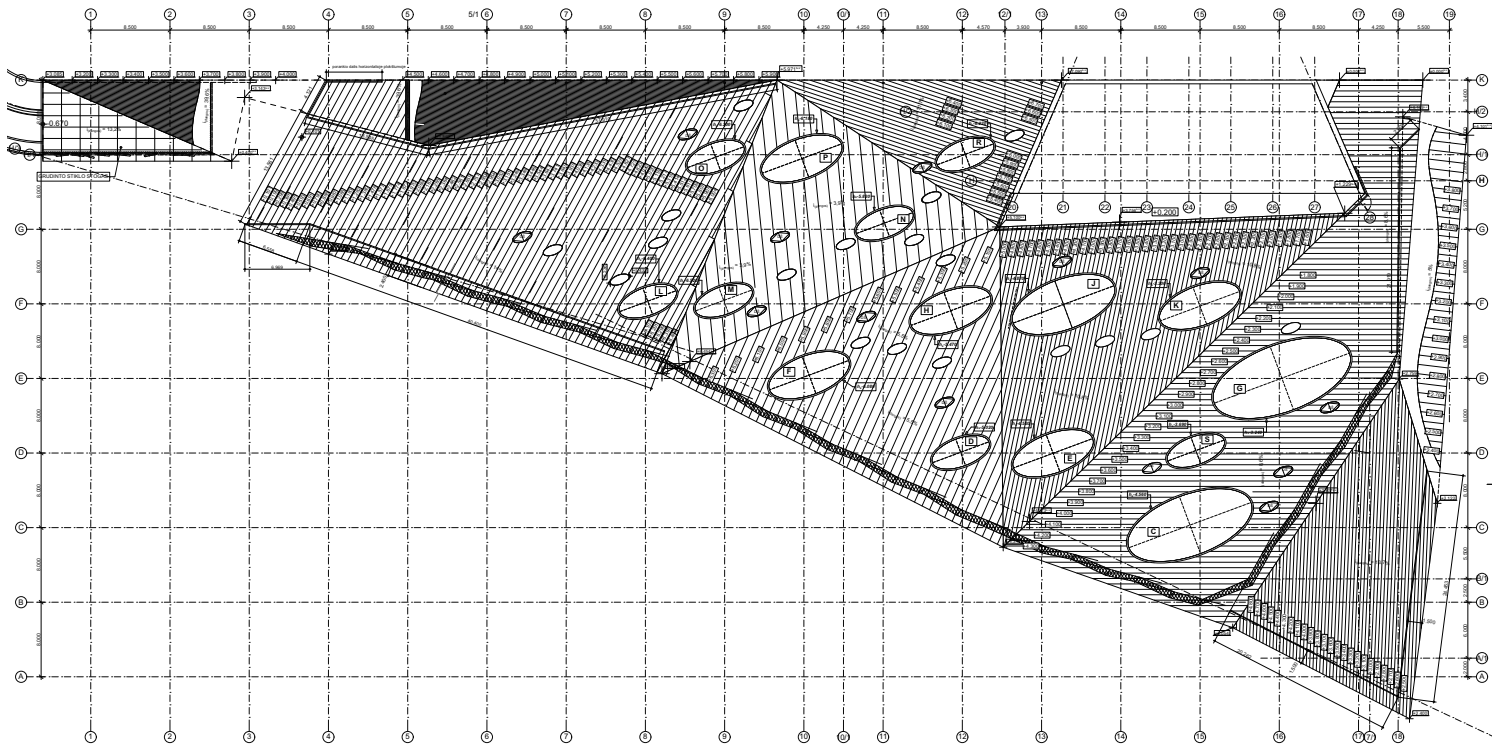
We were probably invited to submit an entry to the competition (just like K21) because we had already designed Europa, Swedbank and Hanner 2, and had begun Baltic Heads. So, without much hope of winning, we relaxed, and based our work on our experience of designing office buildings – the structure needs to be clear, so a rectangle was a perfect match. However, we created an interest in the twist. This produced a dynamic shape, reflecting the network of busy streets, and provides for pleasant green terraces leading towards the main entrances. The park that is planned for the eastern part forms an extension to the building. Even though a greater height was allowed, we created a rather low seven-storey building: there is plenty of undulating height around, so we imagined it as a base for the architectural hill of Konstitucijos Ave and the hills of Šeškinė. The main flows are expected from Konstitucijos Ave and Geležinio vilko St; the building 'collects' them and 'lets them through' its central axis.

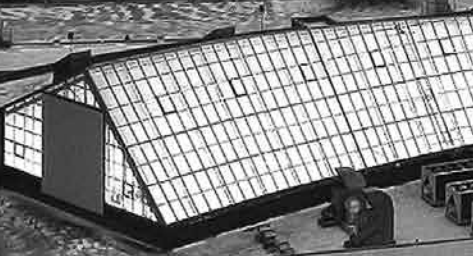

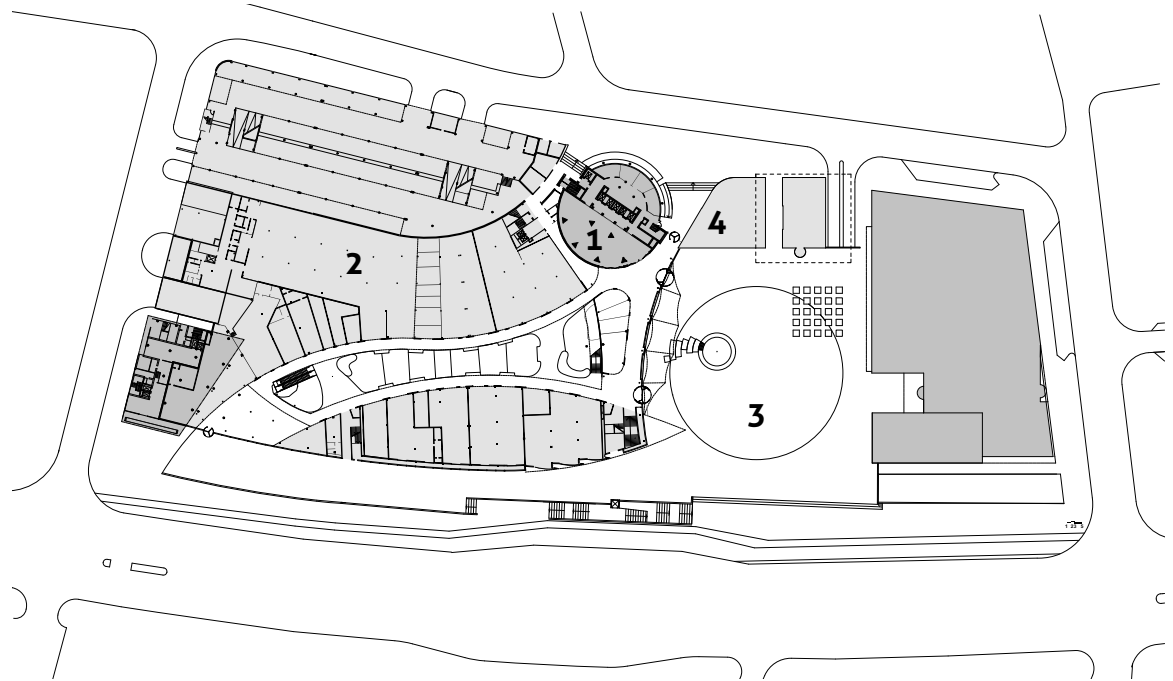
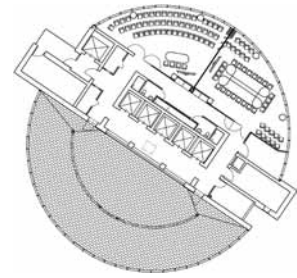
DORADO • DENSU CENTRAS
SALEMA • PRONTO • OPTICA
FUJIFILM • PASIRIKANY • RESERVED SONY

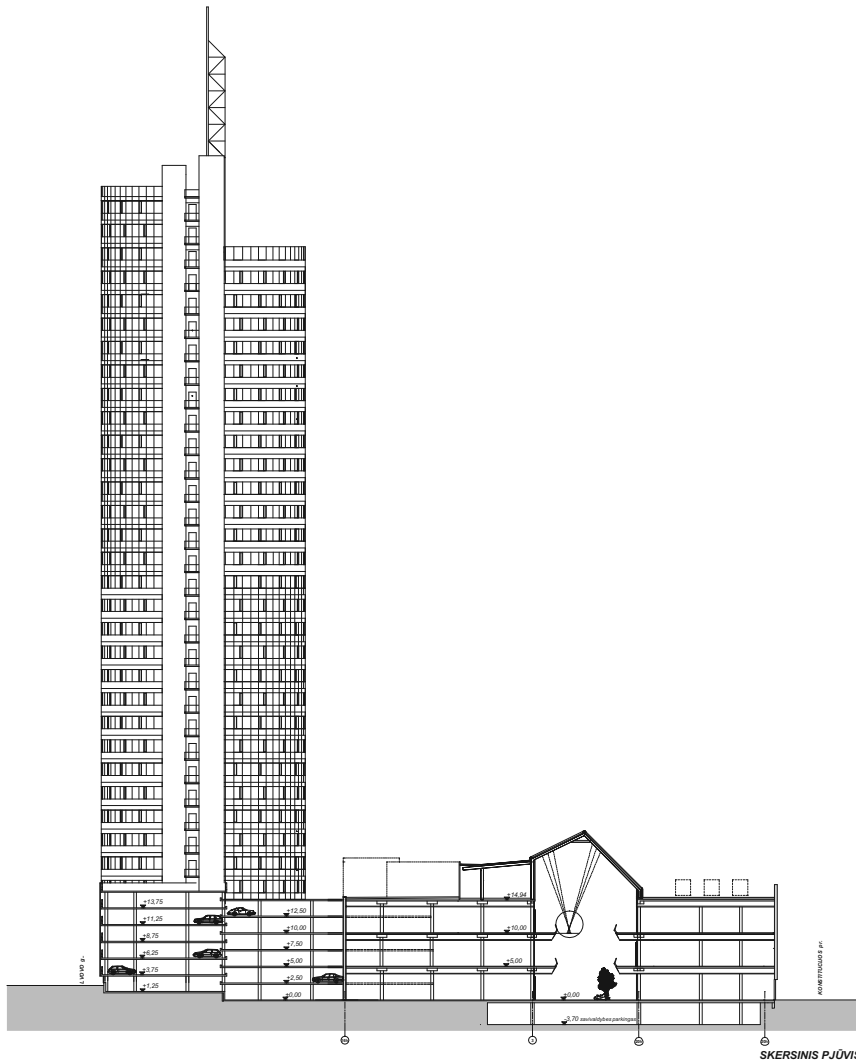

Europa

ADMINISTRACINIS-KOMERCINIS KOMPLEKSAS
ADMINISTRATIVE-COMMERCIAL COMPLEX

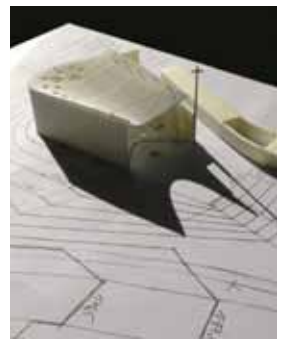
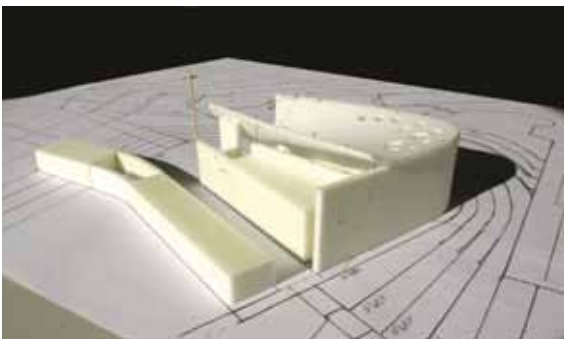
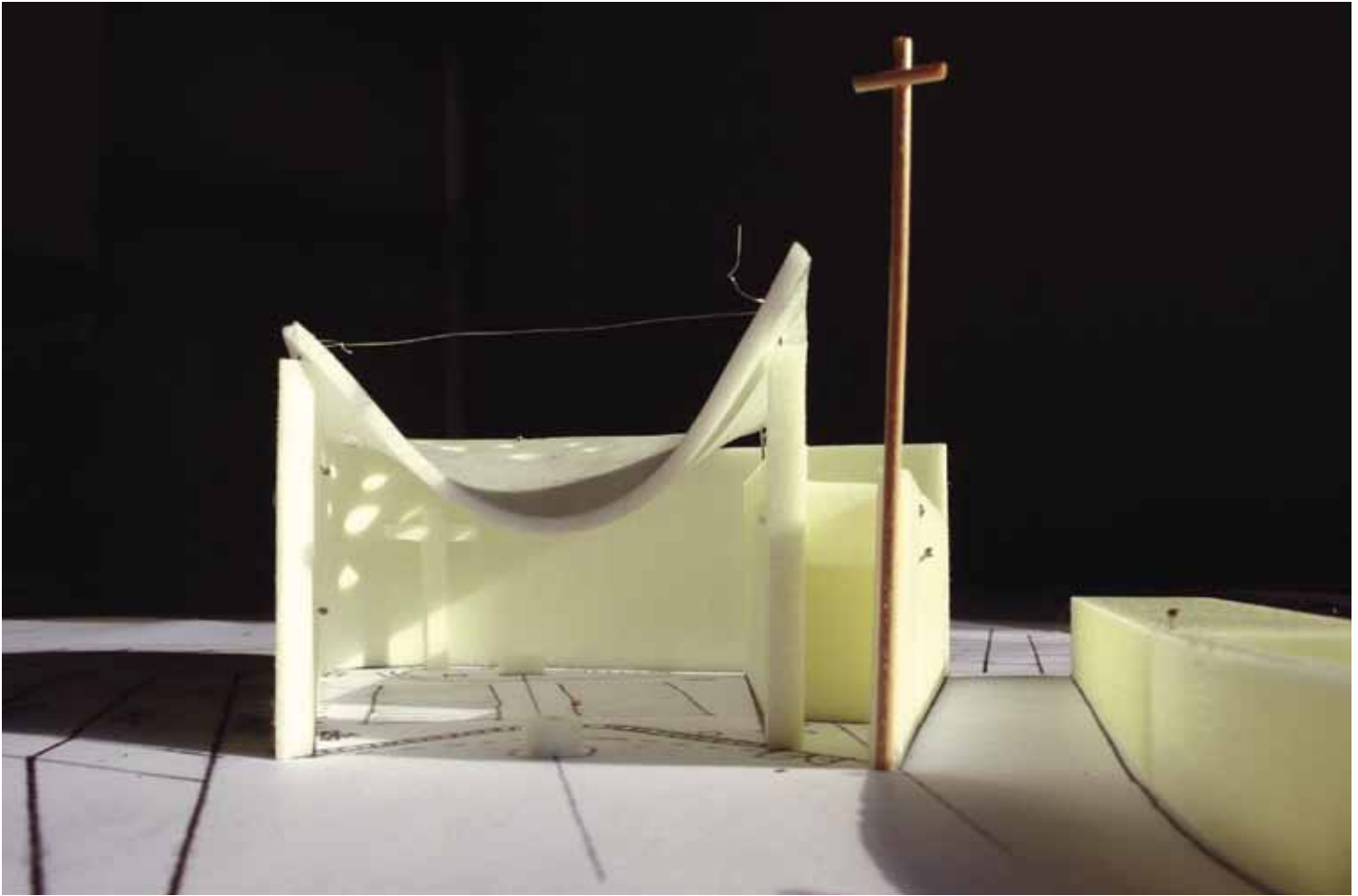
REALIZACIJA REALISATION

VIETA LOCATION Konstitucijos pr., Vilnius
UŽSAKOVAS CLIENT UAB „Hanner“, Vilniaus miesto savivaldybė Vilnius City Municipality
BENDRAS PLOTAS TOTAL AREA 43 500 m²
VERSLO CENTRAS BUSINESS CENTRE 16 000 m², 33 aukštai 33 storeys
PREKYBOS CENTRAS SHOPPING CENTRE 20 000 m²
EUROPOS AIKŠTĖ EUROPE SQUARE 4 000 m²
VILNIAUS APSKRITIES ADMINISTRACIJA VILNIUS DISTRICT ADMINISTRATION 2 500 m²
PARKINGAS PARKING 1 000 automobilių 1 000 cars
PROJEKTAS PROJECT 2002–2003
STATYBA CONSTRUCTION 2002–2004
ARCHITEKTAI ARCHITECTS Audrius Ambrasas, Vilma Adomonytė, Donatas Malinauskas, Rasa Ambrasienė, Jovita Petkuvienė
INTERJERO DIZAINAS INTERIOR DESIGN Darius Juškevičius
KONSTRUKTORIAI STRUCTURAL ENGINEERS Jurgis Sidaravičius, Bronius Žymantas, Aleksandras Kirjanovas

1964 m. kilusi idėja dešiniajame krante formuoti architektūrinę kalvą Savivaldybėje patvirtina XXI a. pradžioje, tvyrant ekonominio pakilimo entuziazmui. 120 m aukščio verslo centro (1) cilindras žymi besiformuojančios naujojo miesto centro kalvos viršūnę ir užbaigia Baltojo tilto ašį. Gerai matomas miesto panoramose, pastebimas Naujamiestio ir Senamiestio gatvių perspektyvose šis objektas susilaukė ir neigiamų vertinimų, nes pakeitė Vilniaus siluetą. Prekybos centro (2) kompozicinė ašis – į visus komplekso pastatus jungiančią aišką (3) įsiliejantis erdvus pasažas, dengtas lenktu stikliniu stogu, kuris atkuria jaukių senamiestio gatvelių įspūdį. Komplexas baigtas Lietuvos įstojimo į ES proga ir tapo naujojo Vilniaus centro ženklu. Taupant lėšas, per neįtikėtina trumpą laiką parengtas ir įgyvendintas projektas galbūt kiek neišbaigtas, tačiau pagrindiniai elementai – srautų valdymas ir jungimas, kompozicija, aikštė – ir šiandien mums atrodo teisingi.

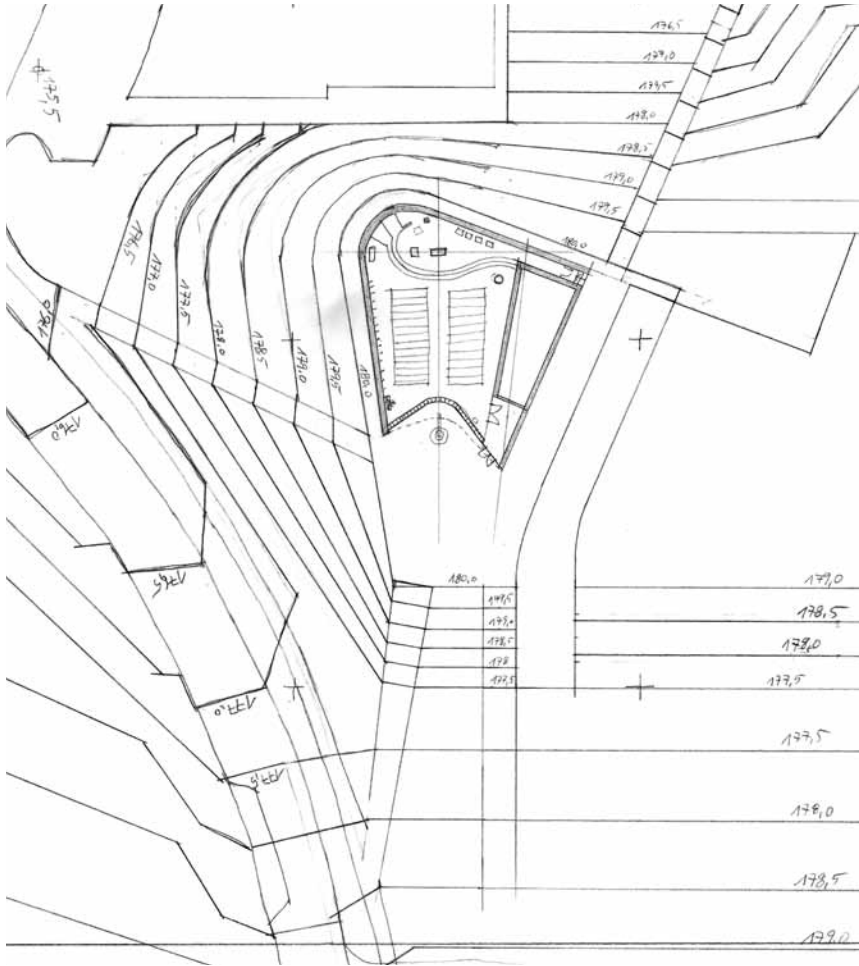
The idea to form an architectural hill on the right bank of the River Neris was conceived in 1964, and revived at the beginning of the 21st century during an economic boom. The 120-metre cylindrical business centre (1) marks the apex of the new centre, and complements the White Bridge. Visible in views and from the streets of the Old Town and Naujamiestis, it met with negative reactions, as it changed Vilnius' skyline. The compositional axis of the shopping centre (2) is a spacious passage with a curved glass roof, recreating an impression of the Old Town's streets, and flowing into the square (3) that connects all the buildings. The development was finished as Lithuania joined the EU, and became a symbol of the new centre of Vilnius. The project was prepared and realised in a very short time amid economic restrictions, so it could be a little under-exploited, but the main aspects, the composition, the flows, and the square, still seem right to us today.

Bažnyčia

BAŽNYČIA PAŠILAIČIUOSE
CHURCH IN PAŠILAIČIAI

ESKIZAS SKETCH

VIETA LOCATION Pašilaičiai, Vilnius
BENDRAS PLOTAS TOTAL AREA 1000 m²
ARCHITEKTAS ARCHITECT Audrius Ambrasas

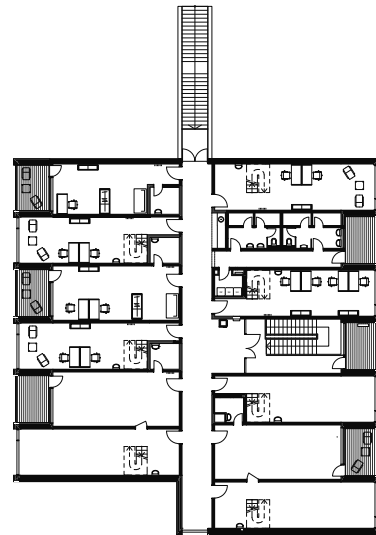
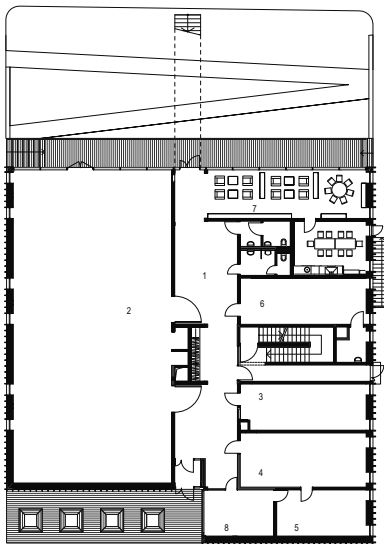
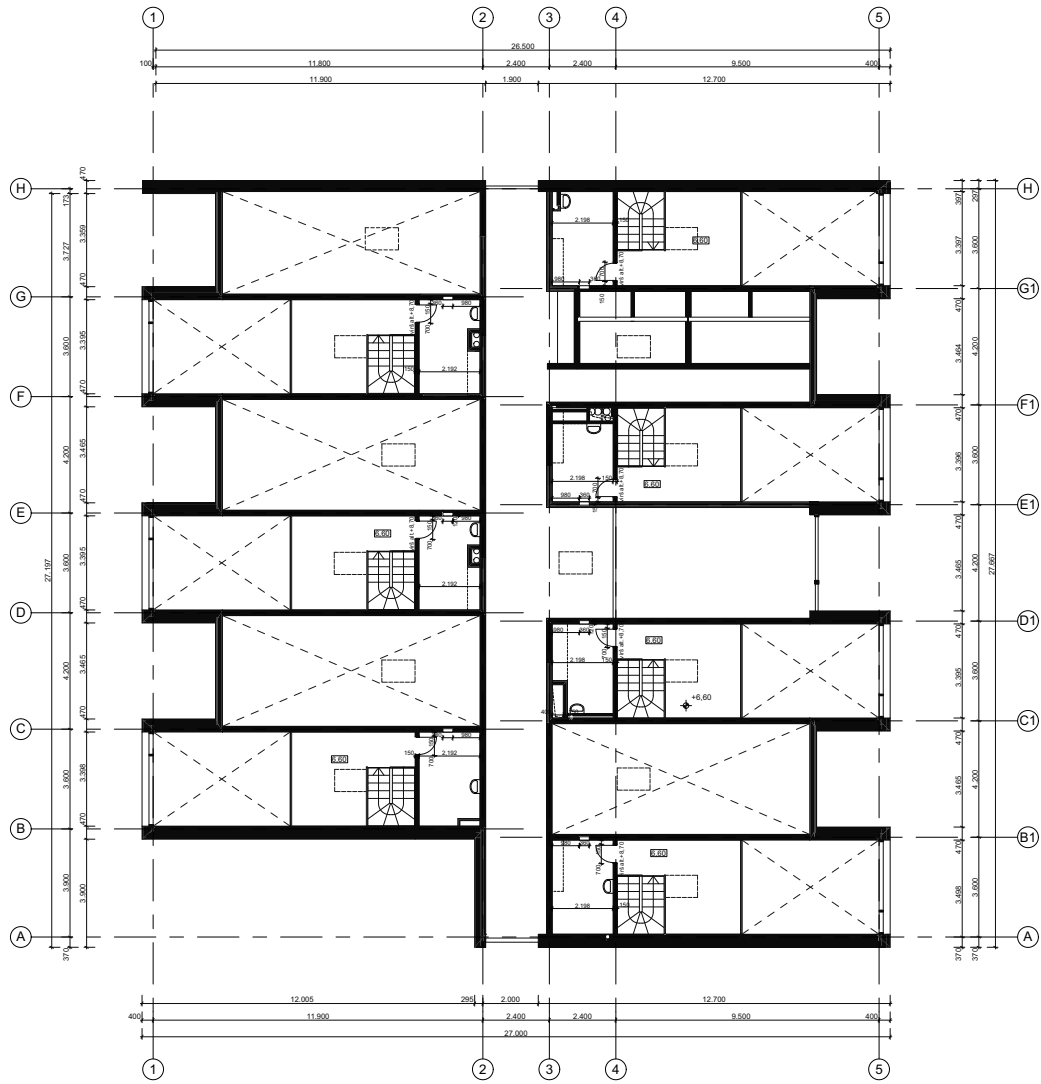
Neatsilaikyta pagundai – dar nėra tekę rengti bažnyčios eskizų. Gyvenamajame rajone planuojama nedidelė bažnyčia skirta popiežiui Jonui Pauliui II. Demokratiškumas, paprastumas ir spinduliuojanti charizma – toks išlikęs įspūdis apie šį popiežių, tokios norėtusi ir bažnyčios. Lapo formos stogu tarsi dideliu piltuvu vanduo suteka į priešais pagrindinį fasadą esantį šulinį. Įėjimas neakcentuotas – paslinktas į šoną. Neaukšta, šviesi, link altoriaus plātėjanti vidaus erdvė sukuria jaukią ir humanišką atmosferą. Į šventorių patenkama iš trijų pusių – rytų, šiaurės ir vakarų, iš pietų jo erdvę formuoja parapijos namų ir klebonijos pastatas.

We could not resist this temptation, as we have never designed a church before. The small church dedicated to Pope John Paul II is planned in a residential neighbourhood. Democracy, simplicity and radiant charisma were characteristics of the Pope, and therefore they are to form the impression that the new church should create. A leaf-shaped roof like a big funnel collects water in a well in front of the main facade. The entrance is moved to the side and is inconspicuous. The rather low, well-lit inside space widens towards the altar, creating an intimate and democratic atmosphere. The churchyard is accessible from three sides – the east, the west and north, and its space from the south is formed by the church hall and the presbytery.

RUPERT

MENO IR EDUKACIJOS CENTRAS
ART AND EDUCATION CENTRE

REALIZACIJA REALISATION

VIETA LOCATION Meškeriojų g. 33, Vilnius
UŽSAKOVAS CLIENT VŠĮ „Šiuolaikinio meno asociacija“

BENDRAS PLOTAS TOTAL AREA 2 096 m²

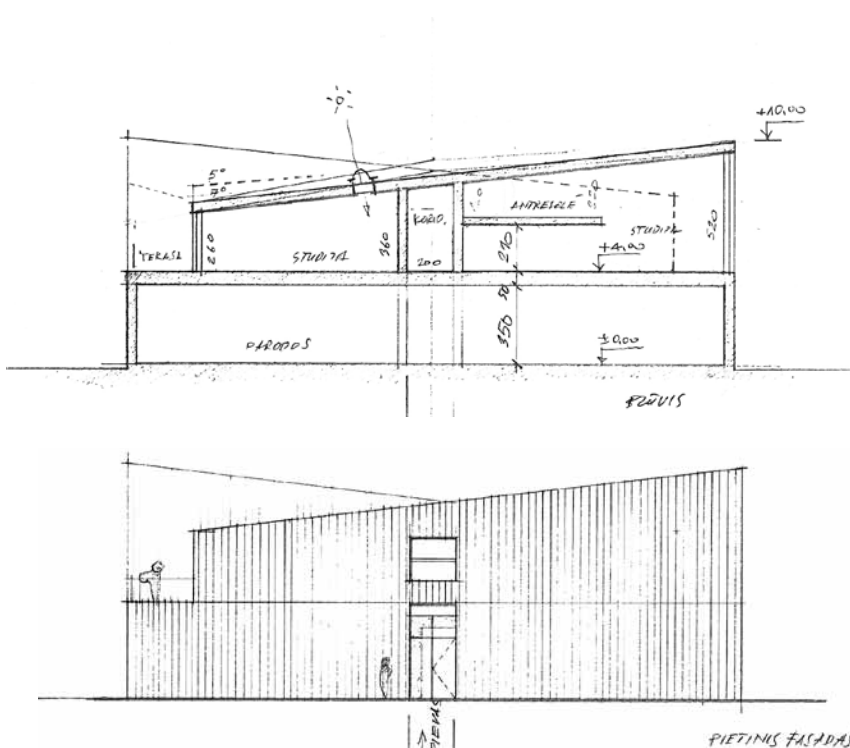
PROJEKTAS PROJECT 2011

STATYBA CONSTRUCTION 2012–2013

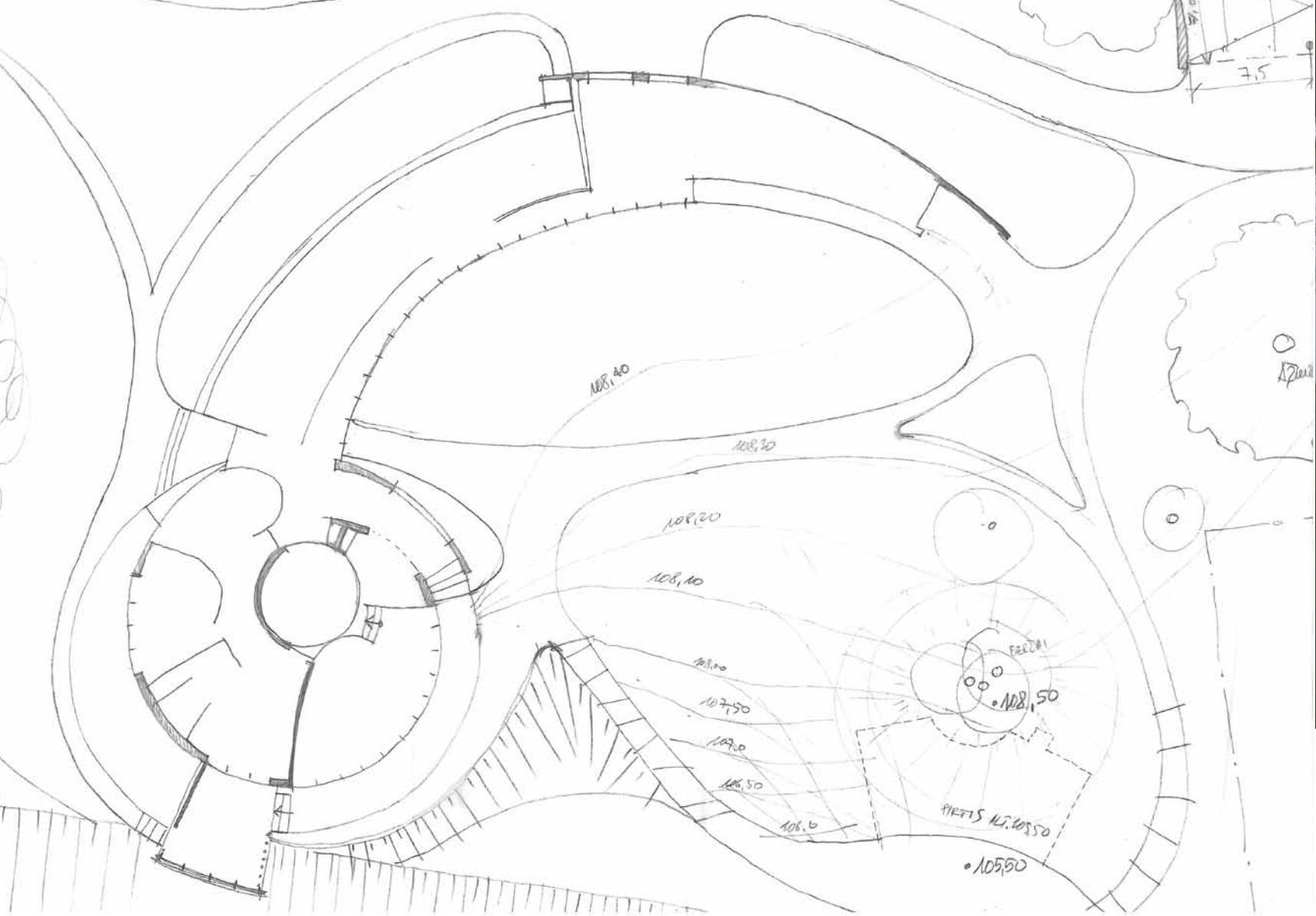
ARCHITEKTAI ARCHITECTS Audrius Ambrasas, Vilma Adomonytė, Mindaugas Reklaitis

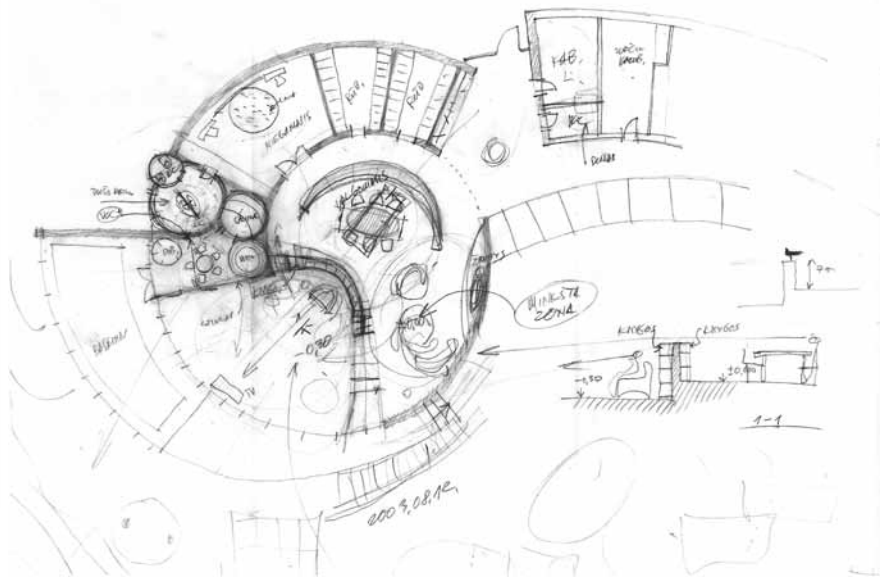
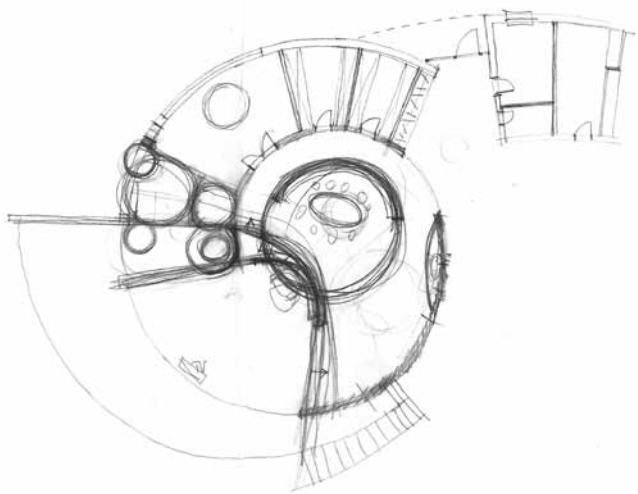
KONSTRUKTORIAI STRUCTURAL ENGINEERS
Adomas Sabaliauskas, Domas Amolevičius

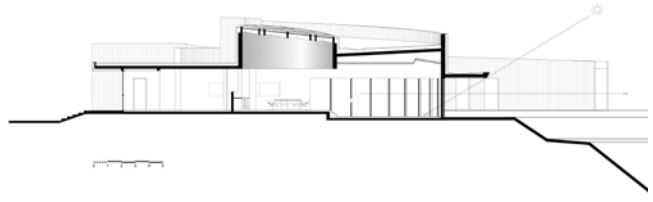
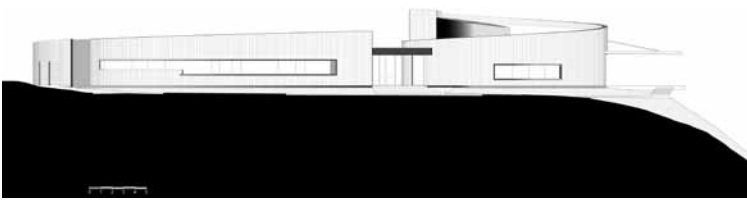
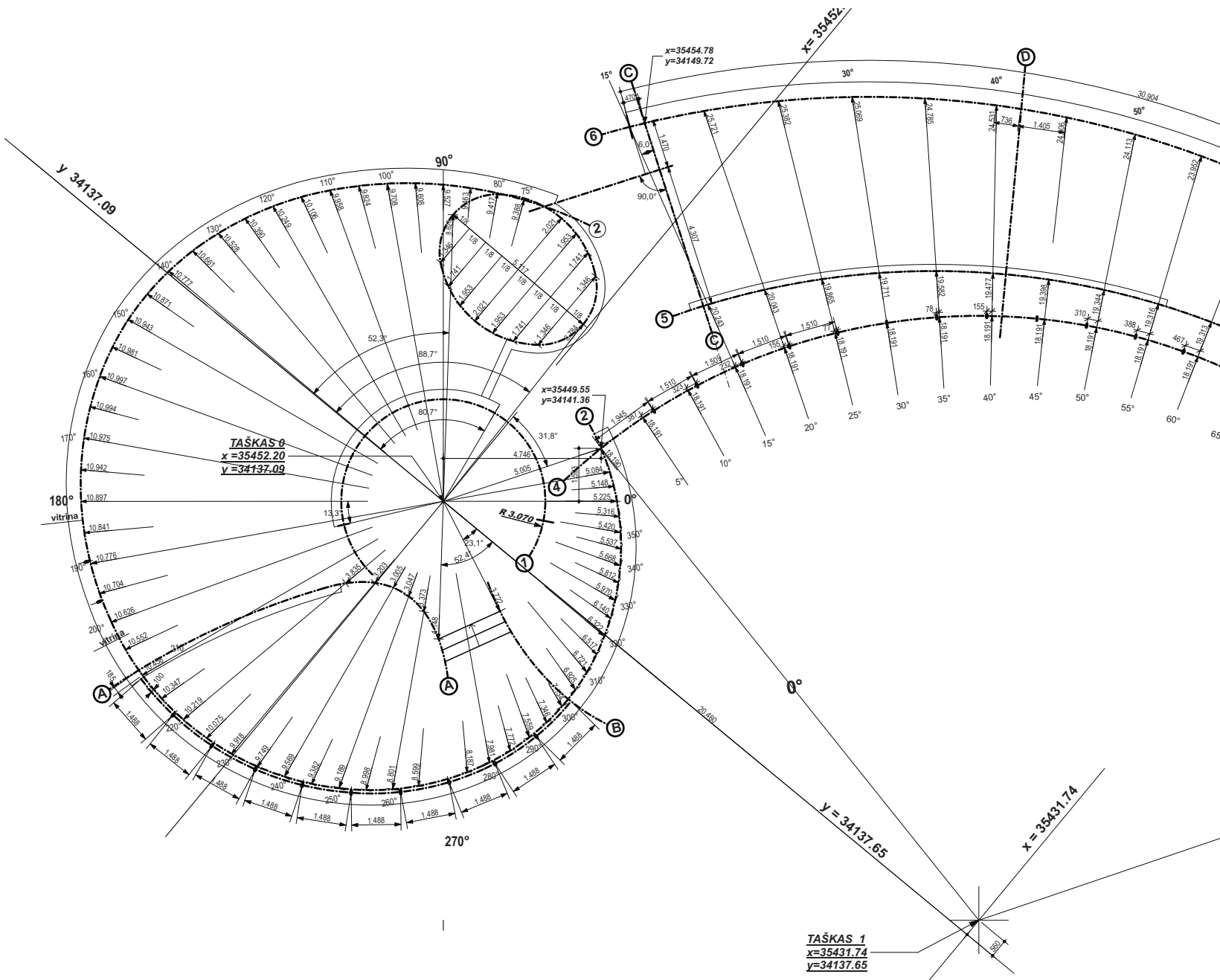
Antrajame Valakampių paplūdimyje vietoje buvusios parduotuvės ir troleibusų žiedo Vaidilutės g. ašyje stovi menų centras. Kurortinė aplinka ir meno kūrimo paslaptį buvo pagrindinės inspiracijos. Medžio apdaila vizualiai maskuoja pastatą pušyne, o vienintelė anga akliname pagrindiniame fasade masina lankytoją tarsi pro raktą skylutę pažvelgti į menininkų pasaulį. Pirmame aukšte – universali salė, skaitykla, administracijos patalpos. Rūsyje – kompiuterinio meno dirbtuvės. Antrame aukšte apie pagrindinę pastato ašį išdėstytos dviejų tipų menininkų rezidencijos: su lauko terasomis arba su antresolėmis viduje. Iš antro aukšto koridoriaus atvirais laiptais akimirksniu galima nusileisti tiesiai į lankas. Rūsysis ir pirmas aukštas perdengti 12 m ilgio surenkamomis gelžbetoninėmis plokštėmis. Antrą aukštą laikanti konstrukcija – plieno profilių karkasas. Fasadai apkalti termišškai apdorotomis pušinėmis lentomis, vidaus apdailai naudojamos balintos pušinės dailylentės.

Art Centre is at Valakampiai next to a river. Built on the site of a shop beside a former bus terminus, the leisure environment and the mystery of creativity were the main inspirations. The wood finish makes the building dissolve visually into the pine forest, and the only break in the facade allows visitors to look at the artists' world as if through a keyhole. The ground floor has a hall, a library and offices. The basement features a space for computer art workshops. Artists' studios on the second floor surround the main axis of the building. There are two types: with an outdoor terrace, and with a mezzanine inside. The second-floor corridor opens on to a meadow. The ceilings of the basement and the first floor are made from 12-metre-long prefabricated reinforced concrete panels. The second-floor supporting construction is a steel profile framework. Heat-treated pine boards are used for the cladding, and bleached pine panelling for the interiors.

Vila N

GYVENAMASIS NAMAS
FAMILY HOUSE

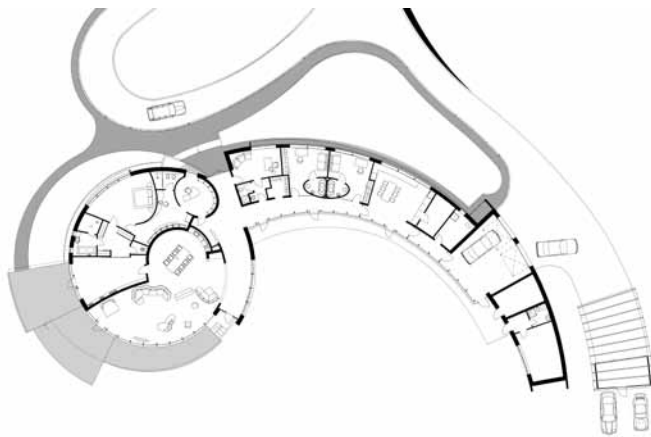
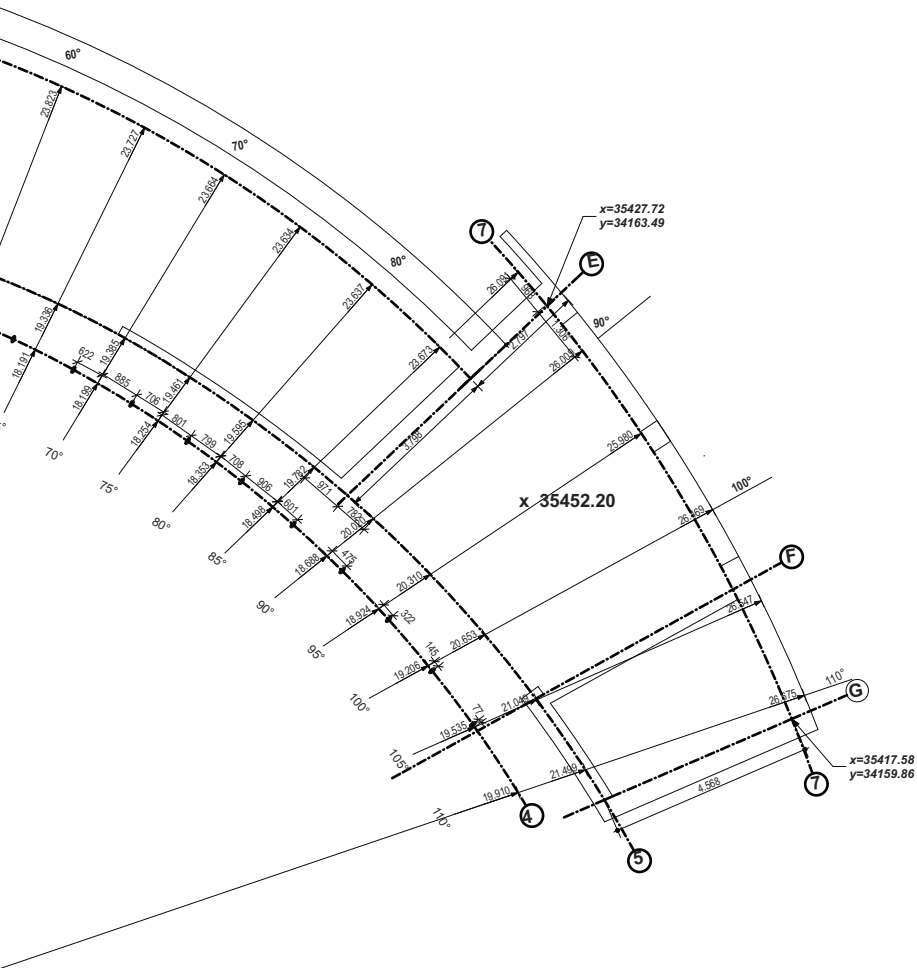
REALIZACIJA REALISATION

VIETA LOCATION Laurų g., Vilnius
UŽSAKOVAS CLIENT UAB „Sturnus“
BENDRAS PLOTAS TOTAL AREA 465 m²
PROJEKTAS PROJECT 2005

STATYBA CONSTRUCTION 2006–2007
ARCHITEKTAI ARCHITECTS Audrius Ambrasas,
 Rasa Ambrasienė
KONSTRUKTORIAI STRUCTURAL ENGINEERS
 Jurgis Sidaravičius, Bronius Žymantas

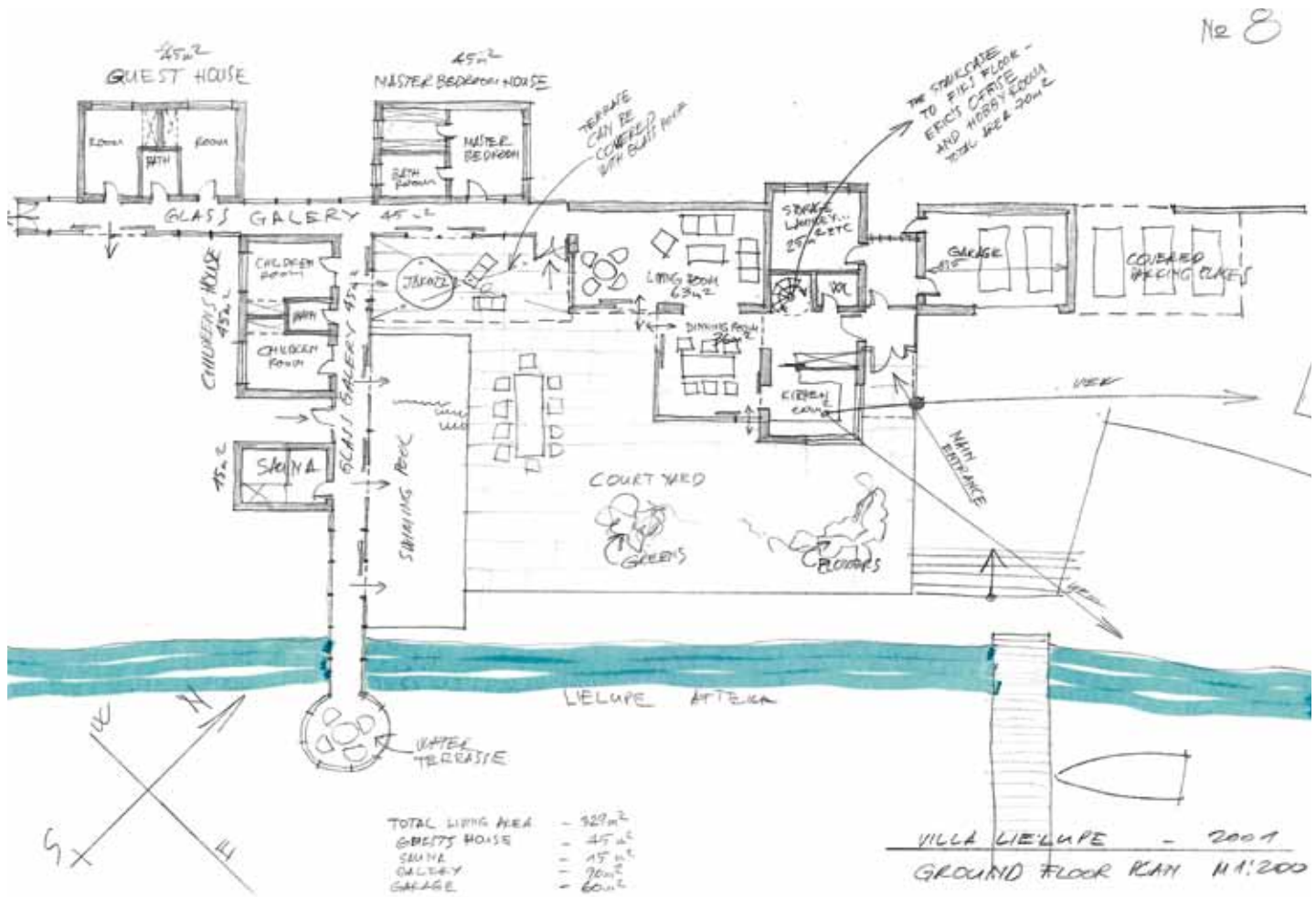
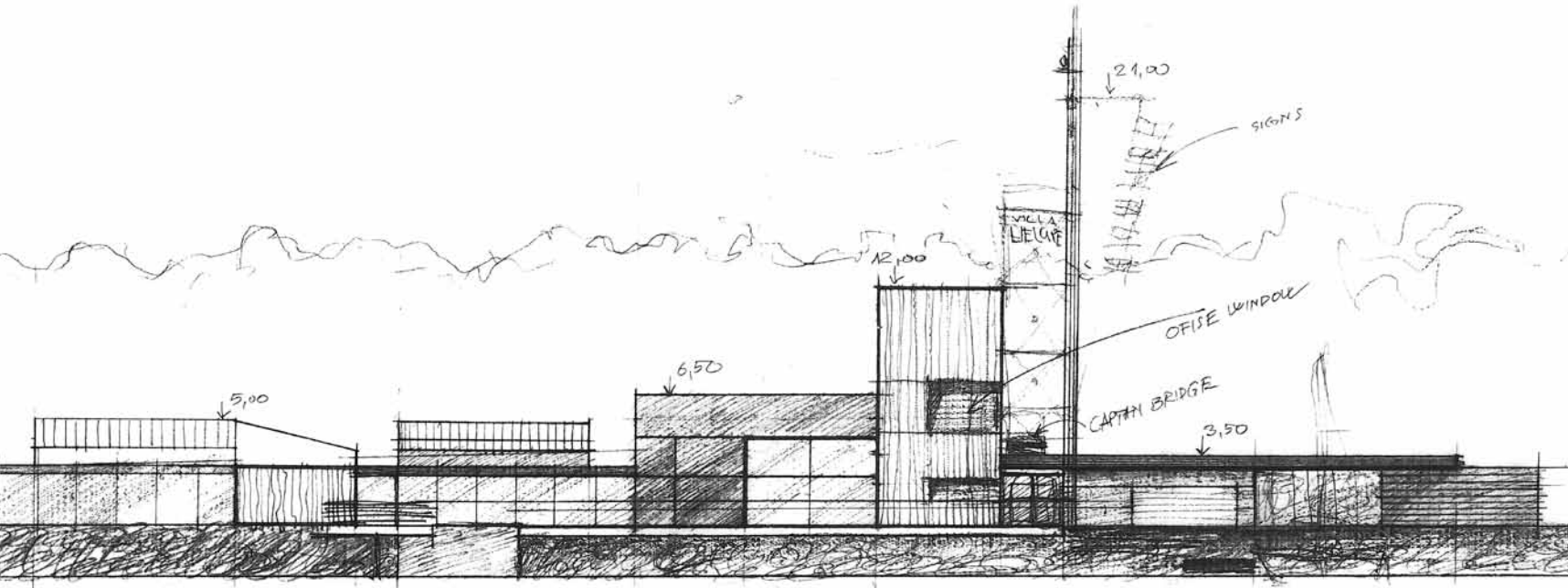
Gražioje vietoje prie upės Vilniaus priemiestyje suprojektuota plastiška vila. Architektūrinį sprendimą padiktavo kraštovaizdis – pastatas tarsi išauga iš žemės ir vėl pranyksta. Svarbus vidaus ir išorės ryšys – laukas natūraliai jungiamas su vidumi, iš gyvenamosios erdvės atsiveria puikūs vaizdai. Pastatas formuoja kiemo erdvę, atvirą upės slėnio kryptimi ir uždara nuo kaimynų. Organiškai formuojamos vidinės erdvės ir patalpos. Spiralinis centras yra valgomasis su dideliu stoglangiu. Apie besisukančią spiralės ašį komponuojama gyvenamoji erdvė su dengtomis lauko terasomis, šeimininkų kabinetai, miegamasis, toliau vaikų kambariai, ūkinės patalpos ir garažas. Išorinių sienų apdaila – monolitinis betonas su lentų klojinio atspaudu. Betoninių sienų fone išryškėja varinės langų detalės. Terasų stogai papildo skulptūrišką pastato kompoziciją.

This curved villa is situated in a striking landscape, on a slope above the river on the outskirts of Vilnius. The landscape influenced most the architectural solution. The first impression suggests that the building appears from the ground, and vanishes somewhere in the surroundings. The slight curve of the building shapes both the inner yard, with a magnificent view of the landscape, and the half-blind outer facade that protects the occupants from the curiosity of neighbours. The plan resembles a spiral, and at the top is a dining-room with a huge skylight over the entire centre. Other parts of the house are arranged along the spiral: the living-room and outer terraces, the master bedroom, and, further along the axis, children's rooms, a kitchen, a garage and auxiliary premises. The idea of the naturally nestling house was purposely strengthened by choosing concrete imprinted with wooden planks, and copper parts for windows, as facade materials.

Vila Lielupe

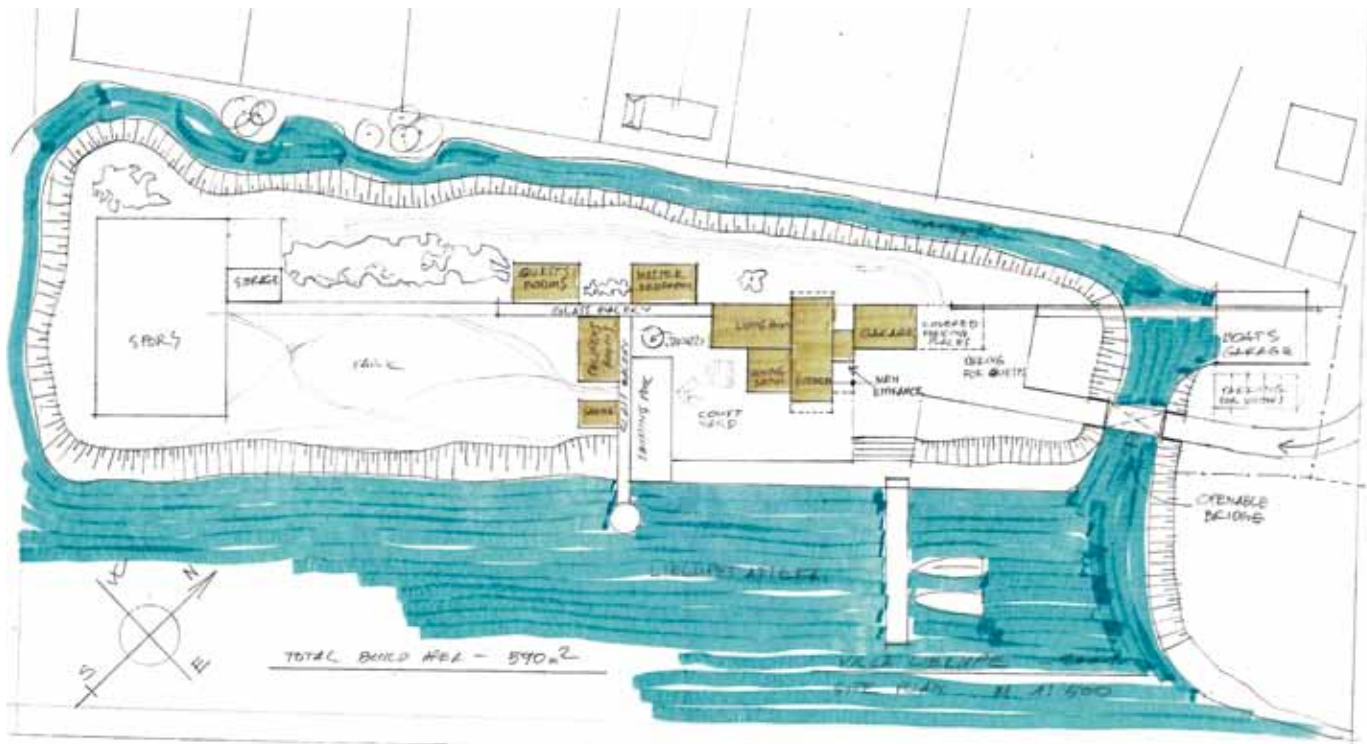
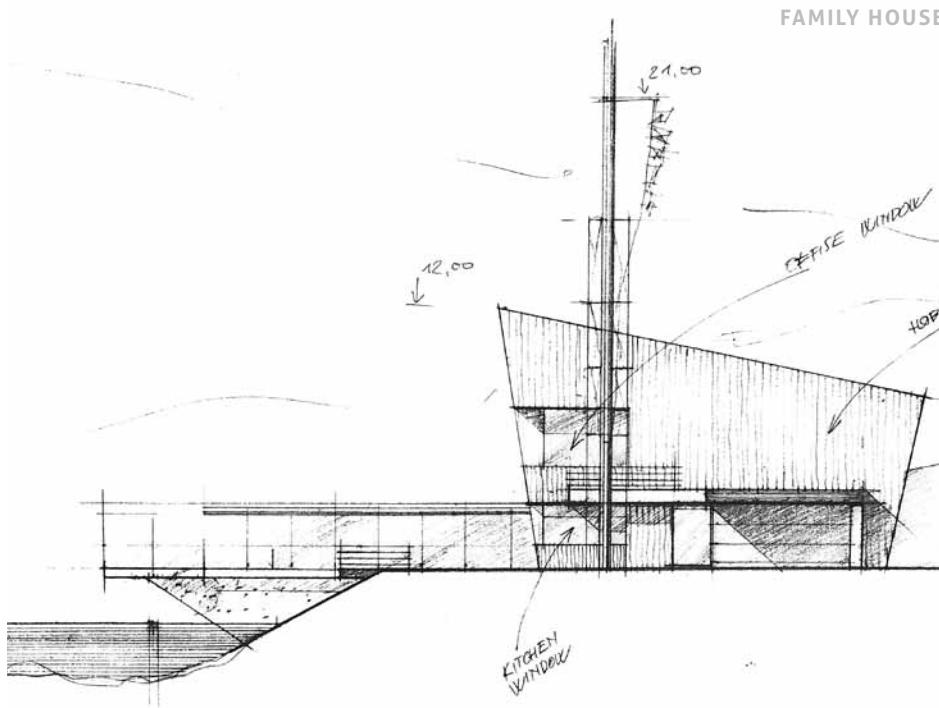
GYVENAMASIS NAMAS
FAMILY HOUSE

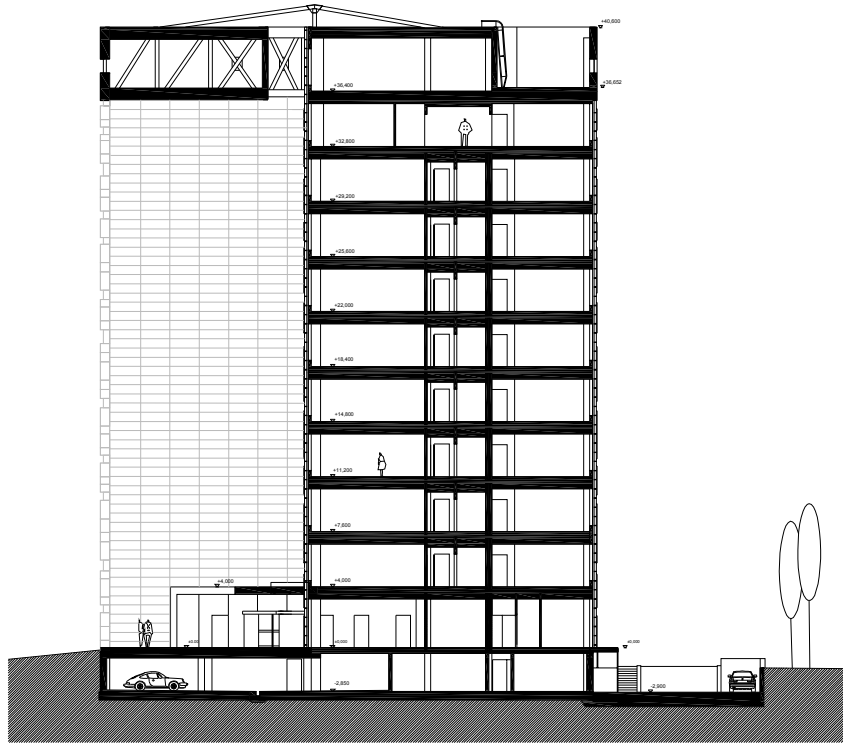
KŪRYBINĖS DIRBTUVĒS-KONKURSAŠ
WORKSHOP-COMPETITION

VIETA LOCATION Jūrmala, Latvija Jūrmala, Latvia
KŪRYBINĖS DIRBTUVĒS-KONKURSAŠ WORKSHOP-COMPETITION 2001, 2-oji vieta 2nd prize
ARCHITEKTAS ARCHITECT Audrius Ambrasas

Tai pirmosios kūrybinės dirbtuvės, kuriose teko dalyvauti. Vieta įdomi – pagrindiniame Latvijos kurorte, Jūrmaloje, prie Lielupės žiočių. Užduotis – gyvenamasis šeimos namas. Pasiūliau sklypą apkasti ir taip suformuoti dirbtinę salą. Namą gyvybingas, vieno lygio, priderintas prie gamtos, greta laivų prieplauka. Šeimininkas jachtininkas, todėl jo kabinetas, tarsi kapinoto bokštelis, įrengtas antrame aukšte. Atskirus funkcinius tūrius jungia stiklo perdangos.

This was the first international workshop in which we took part. It is an interesting location in the main Latvian resort of Jūrmala, near the mouth of the River Lielupė. The brief was to design a family house. We suggested digging around the plot, thus forming an artificial island. The house is lively, on a single level, and in tune with nature, and there is a wharf for boats nearby. The owner likes sailing, so his home office is on the second floor, like a ship's bridge. The different functional volumes are separated by glass.

DnB NORD

DnB NORD

21 maketas

PARODA EXHIBITION

PARODA „21 MAKETAS“ KAUNO ARCHITEKTŪROS FESTIVALYJE KAFE 2013
EXHIBITION '21 MODELS' AT KAUNAS ARCHITECTURE FESTIVAL KAFE 2013

Parodoje pristatoma dvidešimt vieno projekto istorija, iliustruota maketų nuotraukomis. Maketas dažniausiai būna pirmoji kūrybinės diskusijos metu generuotos idėjos materializacija. Maketas nemeluoja. Nuostabi verbalinė idėja gali akimirksniu keliauti į šiukšlyną, nepavykus jos sumaketuoti. Darbinių maketų nuotraukos atspindi procesą, formos paiešką. Kartais projektas eskiziniu maketu ir baigiasi, tačiau lieka gražios nuotraukos ir prisiminimas. Maketo nuotrauką palyginus su realizuoto pastato panašaus rakurso fotografija, galima atsekti pirminės idėjos sėkmingą (arba ne) realizavimą. Konkursinių projektų maketai nieko neslėpdami atskleidžia architektūrinę idėją, o kompiuterinės vizualizacijos tik ją papildo. Parinkus tinkamas medžiagas, konkursiniai maketai kartais tampa savarankiškais kūriniais ir keliauja per parodas, kol galiausiai grįžta visiškai subyrėję. Nėra galimybių išsaugoti visus maketus, ypač darbinius, tačiau archyve lieka nuotraukos. Jas vartant, prisimenamos projektų istorijos.

The exhibition tells the story of 21 projects, illustrated by photographs of models. The model is usually the first expression of the idea to be generated in the creative discussion, and it never lies. A good verbal idea may immediately deteriorate once it is made into a model. Photographs of sketch models reflect the process of the search for a form. Sometimes the model is the end of the project, but pictures of them remains as a memory. By comparing a photograph of a model to a photograph of the finished building taken from a similar angle, we are able to see how successfully the original idea was realised. Models for competition projects show the architectural idea, and sometimes they become creations in their own right, they go to exhibitions, and return in a shambles. It is not possible to preserve all models, especially working ones, but photographs of them are kept in archives. Browsing through them helps us to recall the projects.

RANKENA

1999 II-osios archdizaino parodos „Detalė“ diplomas
 1999 Diploma from the second 'Detail' architecture-
 design exhibition

LINO NAMAS

2001 Lietuvos architektų sąjungos parodos-konkurso
 „Geriausi projektai ir realizacijos Vilniaus mieste 2001“
 prizas už geriausią realizuotą tūrinį objektą
 2001 The 'Best Realised Volumetric Object' prize
 from the Architects Association of Lithuania's 'Best
 Projects and Realisations in Vilnius City 2001'
 exhibition-competition

MARENDA

2003 VI-osios archdizaino
 parodos „Detalė“
 diplomas
 2003 Diploma from the
 sixth 'Detail' architecture-
 design exhibition

HANNER

2001 Lietuvos architektų sąjungos parodos „Lietuvos
 architektūra 2001“ diplomas
 2001 Žurnalo „Archiforma“ nominacija
 2001 Diploma from the Architects
 Association of Lithuania's 'Lithuanian Architecture
 2001' exhibition
 2001 Nomination from Archiforma magazine

Apdovanojimai Awards

BMS

2005 Lietuvos architektūros parodos „Žvilgsnis į save. 2003–2005“ diplomas

2005 Diploma from the 'Introspection. 2003–2005' exhibition of Lithuanian architecture

EUROPA

2005 Lietuvos architektūros parodos „Žvilgsnis į save. 2003–2005“ apdovanojimas METRAS 1/5

2005 The METRE 1/5 prize from the 'Introspection. 2003–2005' exhibition of Lithuanian architecture

SWEDBANK

2010 Tarptautinis architektūros apdovanojimas, teikiamas architektūros ir dizaino muziejaus Chicago Athenaeum

2009 Lietuvos architektūros parodos „Žvilgsnis į save. 2008–2009“ apdovanojimas METRAS 1/5

2009 Lietuvos nekilnojamo turto plėtros agentūros apdovanojimas „Už darnią plėtrą“ kategorijoje „Komeriniai pastatai“

2009 Žurnalo „Archiforma“ architektūrinė premija
2010 The International Architecture Award, from the Chicago Athenaeum Museum of Architecture and Design

2009 The METRE 1/5 prize from the 'Introspection. 2008–2009' exhibition of Lithuanian architecture

2009 The LNTPA's 'Sustainable Development Award' in the 'Commercial Buildings' category

2009 The architectural award from Archiforma magazine

DNB

2011 Kasmētinis Rygos miesto prizas už geriašā realizuotā architektūros kūriņ

2011 Riga city's annual prize for 'Best Realised Architectural Work'

Apie architektūrą, švietimą(si), procesą, kontekstą ir „dangoraižius“

AUDRIUS AMBRASAS

Architektūra

Architektūra nėra grynasis menas, jo čia tik nedidelė dalis. Bet labai svarbi – tik ji gali viską nukreipti teisingu keliu. Tai tarsi uždavinio su daugeliu nežinomųjų sprendimas. Kartais vienu netikėtu veiksmu išsprendi tris keturias problemas. Galbūt tuomet architektūra ir yra menas.

Menas yra architektūros vertė. Pastatas gali būti funkciškai tinkamas, gerai sukomponuotas, tvirtai pastatytas, bet jei trūksta „meniškumo“, nėra epochos pėdsako, vertės jis neįgis.

Kai pastatas kyla, vis gludini jį akimis – žiūri ir žiūri. Ir pabaigus kurį laiką žiūri ir tikriniesi. Vėliau žiūrėti jį jį nebegali. Dar vėliau stebi jį kaip ne savo. Kaip vieną „iš“. Tada gali matyti, kaip tavo sukurtas pastatas gyvena. Maloniausia, jeigu tas gyvenimas vyksta pagal tavo užmanymą.

Baigtas kūrinys architektui nebepriklauso – jis jau įvykęs faktas. Net ir rekonstruoti pastatą geriausiai gali kiti – iš šalies objektyviau matyti, kas pavyko, kas ne. Įstatymuose reikėtų įrašyti punktą apie pavykusių pastatų apsaugą nuo jų autorių, nes jie dažnai galvoja, kad turi teisę pastatą perkurti kaip nori. Bet čia tas pats, kaip suaugusį vaiką vaikyti su rykštele.

Didelę įtaką architektūrai daro užsakovo ir statybininko išsilavinimas, įgimtas ar įgytas estetinis pojūtis. Visada svarbu įsiklausyti į užsakovo reikalavimus, nepriklausomai nuo jo pažiūrų ar išsilavinimo. Dažnai tai padeda mobilizuotis ir atrasti netikėtus sprendimus. Tačiau blogiausia, kai visi projektuoja ir tam pasiduodi – čia pastumk, čia patrauk. Architektūrinis sprendimas turi būti aiškus ir paprastas.

Architektūra atspindi savo laiko visuomenę, nes ją veikia daug dalyvių: investuotojai, kurie ketina kažką statyti; bankas, kuris skolina pinigus; architektas, kuris piešia; plačioji visuomenė, kuri niekam nepitaria; savivaldybė, kuri pritaria viskam; statybininkai, kurie stato taip, kaip moka, ir t. t.

Grįžtamasis visuomenės ryšys reikalingas. Tačiau sociologiniai tyrimai apie jos poreikius gali būti pavojingi. Henry Fordas yra sakęs: „Jei būčiau

paklausęs žmonių, ko jie nori, būtų atsakę, kad greitesnių žirgų.“ Visuomenė kartais nežino, ko galima norėti, jai reikia pasiūlyti idėją.

Švietimas(is)

Mano mokymasis daugiausia buvo empirinis. Prisimenu aukštojoje mokykloje sutiktus dėstytojus, bet negalėčiau vieno kurio nors įvardyti kaip mokytojo. Galų gale, ką konkrečiau galima išmokyti architektūroje? Pokarinę architektūrą kartą mokė projektuoti stalininę architektūrą, o jie kūrė ją visiškai kitokią. Iš mokytojų kaip asmenybių užsilieka atskiros mintys, pastabos, prisimeni viską tarsi „dygsniais“. Toks empirinis edukacijos procesas galbūt nėra geras, galbūt trūksta nuoseklumo. Bet mūsų karta baigė ir netrukus pradėjo dirbti savarankiškai, visi būtinai norėjome kažką padaryti patys.

Pirmame ar antrame kurse sugalvojome Architektūros fakultete Saulėtekyje pakabinti tokį informacinį stendą – langą. Senamiestyje išsilupom iš seno apleisto pastato lango rėmus, nudažėme raudonai, pritvirtinome koridoriuje ir ten kabindavome informaciją apie postmodernizmą.

Su postmodernizmu plūstelėjo naujas architektūros supratimas, naujų scenarijų, intrigų atradimas. Tik dabar postmodernizmą, kaip pastebėjau, teoretikai sutapatina vien su pseudoistorizmu. Mes tuo metu visai kitaip jį suvokėm. Visai sukdavom galvas, kaip pernelyg paprastus uždavinius pasidaryti sudėtingesnius.

Studentai visada yra imlūs naujiems dalykams. Kasdien dirbant su realiais projektais, nori nenori daraisi pragmatiškas, o dėstymas šiek tiek padeda nuo to „atšokti“, išlaisvina kūrybines galias, skatina įsitraukti į žaidimą ir jame aktyviai dalyvauti. Tai smegenų mankšta. Įdomu.

Pirmosios architektūros parodos „Žvilgsnis į save“* organizavimas prasidėjo be didelių manifestų apie visuomenės švietimą, intuityviai norėjom parodyti

* Pirmąją architektūros parodą „Žvilgsnis į save“ sumanė ir 2003 metais šviežiai atidarytame požeminiame parkinge po Gedimino prospektu surengė iniciatyvinė grupė: Darius Osteika, Saulius Pamerneckis, Sigita Kuncevičius, Paulius Trimonis, Audrius Ambrasas, Linas Tuleikis, Rolandas Palekas, Gintaras Klimavičius, Marius Šaliamoras. Paroda tapo tradicine kas dvejus metus rengiama Lietuvos architektūros apžiūra. Po to buvo įsteigta viešoji įstaiga „Architektūros fondas“ (steigėjai Audrius Ambrasas, Darius Osteika, Paulius Trimonis, kurį vėliau pakeitė Julija Reklaitė). Fondo pirmieji tikslai buvo surengti antrą parodą bei išleisti Vilniaus architektūros gidą. Vėliau „Architektūros fondas“ tapo platforma architektų edukacinėms, kūrybinėms, visuomeninėms ir kt. iniciatyvoms realizuoti.

On Architecture, (Self-) Education, the Process, the Context and Skyscrapers

AUDRIUS AMBRASAS

Henry Ford once said: 'If I asked people what they wanted, they would say faster horses.' Sometimes society does not know itself what it wants, and the architect has to come up with something.

Architecture

Architecture is not pure art, but art makes up a very important part of it. It is the only thing that can get you going in the right direction. It is like solving an equation with multiple unknowns: sometimes an unexpected move gives you the solution to three or four problems. Perhaps that is when architecture becomes art.

Art is a quality of architecture. A building can function well, it can be well put together and well built; but if it lacks artistry, and expresses no traces of its times, it will have no value.

As a building goes up, you keep running over it with your eyes, looking at it and looking at it. And after it's finished, you look at it again, and go on checking it for some time. Later, you cannot look at it, and then you do not even see it as your own. You view it as if from the outside. Then you can watch how your building comes alive. It is very pleasant if that life turns out to be what you planned it should be.

The finished work does not belong to the architect any more, that's a fact. Even the renovation of a building is best done by somebody else: they can see more clearly what worked, and what did not. There should be a law protecting successful buildings from their architects, who often think they have the right to tinker with the building as much as they like. But it is like chasing your grown-up child around with a stick.

Architecture is very deeply influenced by the views of the client and by the builders, by their natural or their acquired aesthetic taste. It is always important to listen to the client's expectations, regardless of their attitude or their education. Often that helps to generate ideas and come up with unexpected solutions. However, the worst thing is when everybody is working together, and everybody gives way: tuck it in a bit here, pull it out a bit there. An architectural solution should be simple and clear.

Architecture reflects contemporary society, because it is influenced by many factors: the investors who made the decision to build, the bank that lends the money, the architect who designs it, society at large, which will not agree to anything, the municipality, which agrees with everything, the builders, who construct it as well as they can ... and so on.

Feedback from society is useful. But sociological research about what society wants can be dangerous.

(Self-) Education

My education was mostly empirical. I can remember my lecturers from when I was a student, but I cannot single out any particular one as a mentor. At the end of the day, what can you dictate precisely in architecture? The postwar generation of architects cut its teeth on Stalinist architecture, but they did it quite differently. I have various memories and observations of my teachers as personalities, but they all merge into one, like stitches in a piece of cloth. This kind of empirical educational process may not be perfect, it may be inconsistent; but we graduated, and we soon began to work ourselves. We all were desperate to do something of our own.

In our first or second year as students, we decided to set up a notice board in the architecture faculty in Saulėtekis. We found a window frame in an abandoned building in the Old Town, painted it red, hung it up in a corridor, and put up some information about postmodernism.

Postmodernism promoted a new understanding of architecture, it encouraged new scenarios and new plots. I have noticed that nowadays theoreticians identify postmodernism only with pseudo-historicism. In those days, we saw it quite differently. We exhausted ourselves wondering how we could complicate tasks that seemed to be too simple.

Students are always very open to new ideas. If you work every day on real projects, you become pragmatic, either intentionally or otherwise; and teaching distracts you from that, flexing your creative muscles, and encouraging you to participate in a game. It is a mental exercise, and it's interesting.

When we organised the first 'Žvilgsnis į save' (Introspection) architectural exhibition,* we did not put

* The first architecture exhibition 'Žvilgsnis į save' was the brain-child of a group of enthusiasts (Darius Osteika, Saulius Pamerneckis, Sigitas Kuncevičius, Paulius Trimonis, Audrius Ambrasas, Linas Tuleikis, Rolandas Palekas, Gintaras Klimavičius and Marius Šaliamoras). It was organised in 2003 in the newly opened underground car park under Gedimino Avenue. The exhibition has become a traditional review of Lithuanian architecture, and takes place every two years. Later, the NGO Architektūros fondas was founded by Audrius Ambrasas, Darius Osteika and Paulius Trimonis. The latter was replaced by Julija Reklaitė. Nowadays Architektūros fondas became a platform for various educational, creative, public and other initiatives by architects.

RASA AMBRASIENĖ

1962 gimė Vilniuje
1980–1985 Vilniaus
inžinerinis statybos
institutas, Architektūros
fakultetas
1995–1999 žurnalo
„Arkitektas“ redaktoriaus
pavduotoja
nuo 1999 Audrius Am-
braso architektų biuras,
architektė
1962 Born in Vilnius
1980–1985 Vilnius Civil
Engineering Institute,
Faculty of Architecture
1995–1999 Arkitektas
magazine editorial
assistant
Since 1999 Audrius
Ambrasas Architects,
architect

VILMA ADOMONYTĖ

1972 gimė Panevėžyje
1990–1995 Vilniaus
Gedimino technikos
universitetas, Architektū-
ros fakultetas, bakalauro
diplomas
1995–1997 Vilniaus
Gedimino technikos
universitetas, Architektū-
ros fakultetas, magistro
diplomas
nuo 1997 Audrius Am-
braso architektų biuras,
architektė
1972 Born in Panevėžys
1990–1995 Vilnius
Gediminas Technical
University, Faculty of
Architecture, BA
1995–1997 Vilnius
Gediminas Technical
University, Faculty of
Architecture, MA
Since 1997 Audrius
Ambrasas Architects,
architect

TOMAS EIDUKEVIČIUS

1977 gimė Marijampolėje
1996–2000 Vilniaus
Gedimino technikos
universitetas, Architektū-
ros fakultetas, bakalauro
diplomas
2000–2002 Vilniaus
Gedimino technikos
universitetas, Architektū-
ros fakultetas, magistro
diplomas
2001–2004 „Ugira“,
„Laimos ir Ginto projek-
tavi“ firma „Nadruva“,
architektas
2004–2007 Audrius Am-
braso architektų biuras,
architektas
nuo 2007 laisvai samdo-
mas architektas
1977 Born in Marijampolė
1996–2000 Vilnius
Gediminas Technical
University, Faculty of
Architecture, BA
2000–2002 Vilnius
Gediminas Technical
University, Faculty of
Architecture, MA
2001–2004 Ugira, Laimos
ir Ginto projektai,
K. Tamošėtis' design firm
Nadruva, architect
2004–2007 Audrius
Ambrasas Architects,
architect
Since 2007 freelance
architect

DONATAS MALINAUSKAS

1978 gimė Panevėžyje
1996–2000 Vilniaus
Gedimino technikos
universitetas, Architektū-
ros fakultetas, bakalauro
diplomas
2000–2002 Vilniaus
Gedimino technikos
universitetas, Architektū-
ros fakultetas, magistro
diplomas
2002–2010 Audrius Am-
braso architektų biuras,
architektas
1978 Born in Panevėžys
1996–2000 Vilnius
Gediminas Technical
University, Faculty of
Architecture, BA
2000–2002 Vilnius
Gediminas Technical
University, Faculty of
Architecture, MA
2002–2010 Audrius
Ambrasas Architects,
architect
Since 2010 freelance
architect

MINDAUGAS REKLAITIS

1983 gimė Kaune
2001–2005 Vilniaus
Gedimino technikos
universitetas, Architektū-
ros fakultetas, bakalauro
diplomas
2004 Blekingės technolo-
gijų institutas, Karlskrona,
Švedija
2006–2008 Vilniaus
Gedimino technikos
universitetas, Architektū-
ros fakultetas, magistro
diplomas
2005–2006 Architektū-
ros biuras „laN+“, Roma,
Italija, architektas
2004–2012 Audrius Am-
braso architektų biuras,
architektas
Nuo 2012 Architektų biu-
ras „Sprik“, architektas
1983 Born in Kaunas
2001–2005 Vilnius
Gediminas Technical
University, Faculty of
Architecture, BA
2004 Blekinge Institute
of Technology, Karlskrona,
Sweden
2006–2008 Vilnius
Gediminas Technical
University, Faculty of
Architecture, MA
2005–2006 laN+
architecture studio, Rome,
Italy
2004–2012 Audrius
Ambrasas Architects,
architect
Since 2012 Sprik
Architects Studio,
architect

Apie biurą About the studio

AUDRIUS AMBRASAS

1962 gimė Vilniuje
1980–1985 Vilniaus inžinerinis statybos institutas,
Architektūros fakultetas
1985–1994 Paminklų restauravimo ir projektavimo
institutas Vilniuje
nuo 1991 Audriaus Ambraso architektų biuro vadovas
2004–2012 Vilniaus Gedimino technikos universiteto
Architektūros fakulteto docentas
1962 Born in Vilnius
1980–1985 Vilnius Civil Engineering Institute, Faculty
of Architecture
1985–1994 Vilnius Monument Restoration and Planning
Institute
Since 1991 Head of Audrius Ambrasas Architects
2004–2012 Vilnius Gediminas Technical University,
Department of Architecture, associate professor

Įvairiais laikotarpiais dirbo: Worked during various periods:

Gintautas Adlys
Justas Baltulis
Marius Bliujus
Justė Jankauskaitė
Jurgis Jurevičius
Vilius Juknevičius
Darius Juškevičius
Dovilė Krikščiūnaitė
Jonas Motiejūnas
Mantas Olšauskas
Jovita Petkuvienė
Vika Pranaitytė
Aurelija Slapikaitė
Monika Sriubaitė
Vykintas Šeškus
Gabrielius Varnelis

1. Mindaugas Reklaitis, Monika Sriubaitė, Jurgis Jurevičius, Vilma Adomonytė, Mantas Olšauskas, Rasa Ambrasienė. Brno, 2007
 2. „Jokūbo“ maketas parodoje „Deadline today“. Viena, 2007
 3. Raketa nešėja Vilma Adomonytė. 2007
 4. Parodoje „21 maketas“. Kaunas, 2013
 5. Audrius Ambrasas. Madridas, 2008
 6. Tomas Eidukevičius ir Monika Sriubaitė prie „DNB“ maketo. 2007

7. Darius Juškevičius, viskis ir Audrys Karalius prie darbo stalo. 2004
 8. Mindaugas Reklaitis ir Jurgis Jurevičius. Valencija, 2008
 9. Žaidimai lauke. Karačiūnai, 2007
 10. Rasa Ambrasienė ir Aurelija Slapikaitė. Madridas, 2007
 11. Dovilė Krikščiūnaitė, Vika Pranaitytė, Jonas Motiejūnas ir kūrybinis procesas. 2013
 12. „Officetennis open“. 2007
 13. Donatas Malinauskas nardo. Karačiūnai, 2007
 14. Rasa Ambrasienė, Vilma

Adomonytė, Ūla Ambrasaitė. Ispanija, 2008
 15. Mindaugas Reklaitis prie „Swedbank“ maketo. 2006

1. Mindaugas Reklaitis, Monika Sriubaitė, Jurgis Jurevičius, Vilma Adomonytė, Mantas Olšauskas and Rasa Ambrasienė in Brno, 2007
 2. The Jokūbas model in the 'Deadline Today' exhibition in Vienna, 2007
 3. The practice's main pillar Vilma Adomonytė, 2007
 4. At the '21 Models' exhibition in Kaunas, 2013
 5. Audrius Ambrasas in Madrid, 2008
 6. Tomas Eidukevičius and Monika Sriubaitė by the DNB model, 2007
 7. Darius Juškevičius, whisky and Audrys Karalius at the work desk, 2004
 8. Mindaugas Reklaitis and Jurgis Jurevičius in Valencia, 2008
 9. Outdoor games at Karačiūnai, 2007
 10. Rasa Ambrasienė and Aurelija Slapikaitė in Madrid, 2007
 11. Dovilė Krikščiūnaitė, Vika Pranaitytė, Jonas Motiejūnas and the creative process, 2013
 12. The 'Office Tennis Open', 2007
 13. Donatas Malinauskas diving at Karačiūnai, 2007
 14. Rasa Ambrasienė, Vilma Adomonytė and Ūla Ambrasaitė in Spain, 2008
 15. Mindaugas Reklaitis by the Swedbank model, 2006

1

2

9

12

13

14

15

ISBN 978-609-95484-1-8

